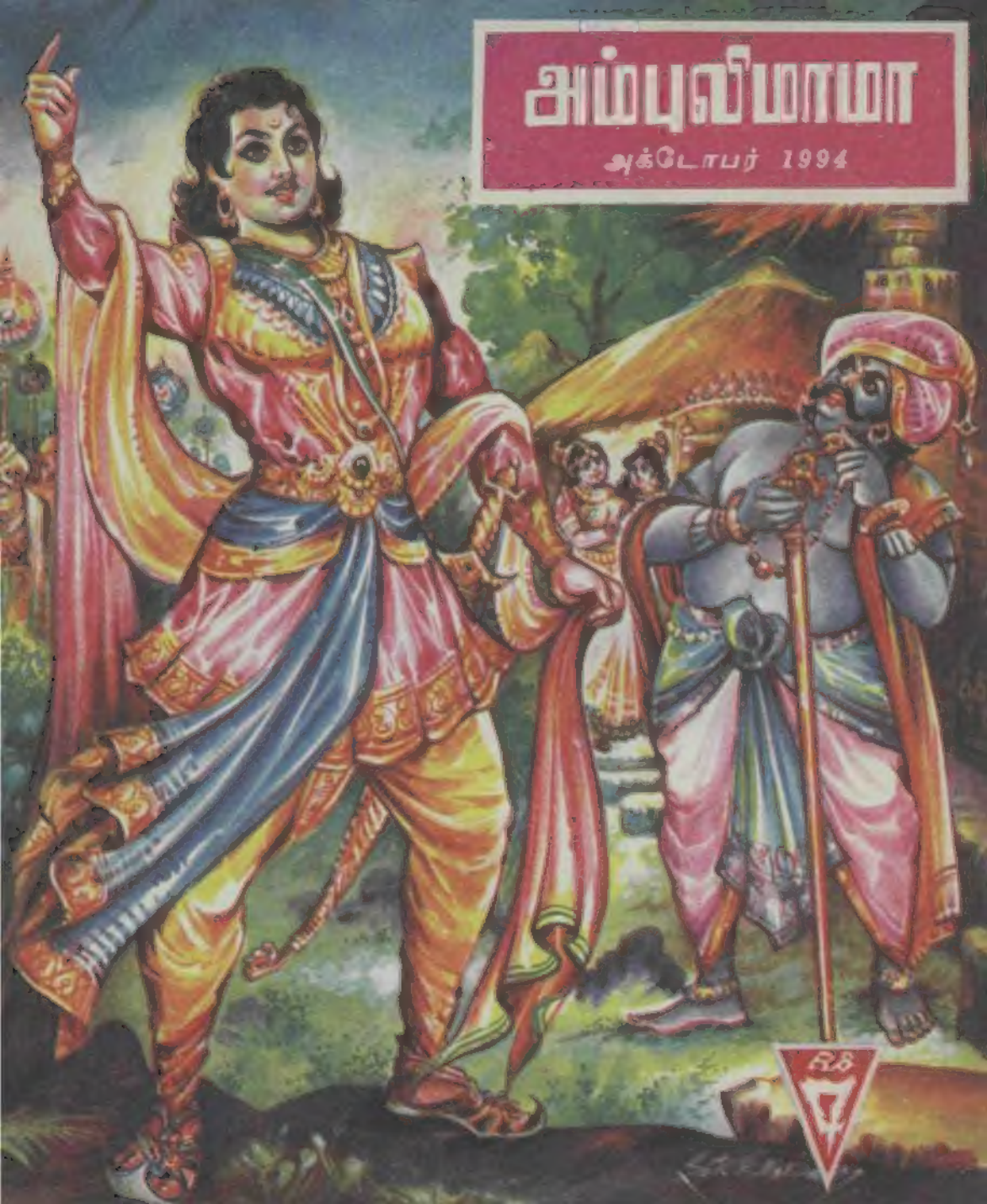


# அம்புலிமாமா

அக்டோபர் 1994





வினாயபாட்டில் எட்டம்ப் தகர்ந்தால் என்ன? வினாயபாட்டின் உண்மையான சக்தி

**பார்லே-ஜீ**

சுவை மிகுந்தது, சக்தி நிறைந்தது.

தேவாலக 975 கிளாஸ்காட் ரிசெர்ச்,

www.parle.com



மீண்டும் வந்துவிட்டது...

உங்களுடைய செல்ல மகளுக்கு.



# ராஜ் ஸ்கூழ்மி



எல்லா மீதுகளும் மீண்டும் வந்துவிட்டது... செல்ல மகளுக்கு... இதேட்டம்... ஜூன் 1, 1994... 5 ரூபாய்... அன்பில் உள்ளது.

யூனிட்டப்ளான்  
அவருடைய வளமான எதிர்காலத்திற்கு  
சிறப்பம்சங்கள்:

- காலவரையறையற்ற ப்ளான்.
- குறைந்தபட்ச முதலீடு ரூ. 1500 மற்றும் அதற்குமேல் ரூ. 500-க் கட்டல்கள், உச்ச வரம்பு கிடையாது.
- தனிநபர், மாநில, மத்திய அரசு, டிரஸ்ட், சங்கம், கார்ப்பொரேட் பாடி - 5 வயது வரையுள்ள பெண் குழந்தைக்காக முதலீடு செய்யலாம்.
- குழந்தை பிறந்ததும் செய்யும் ரூ. 1500 முதலீடு 20 ஆண்டுகளில் ரூ. 21,000 ஆகலாம். வளர்ச்சி நிலை ப்ளானில் சேர்ந்திடும் வயதைப் பொறுத்திருக்கும்.
- விலைவாசி ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட தேதியிலிருந்து முதிர்வுறும் தேதி வரை கட்டப்படும்.
- ஒவ்வொரு காலவரையறையும் அறிவிக்கப்படும் போனால் முதிர்வடைந்ததும் வழங்கப்படும்.



யூனிட்ட ஹான்ட் ஆஃப் இந்தியா

மண்டல அலுவலகம்: 29, இராஜாஜி சாலை, சென்னை 600 001. போன்: 517101

கிளை அலுவலகங்கள்: • கோயம்புத்தூர். போன்: 214973 • சென்னை.

போன்: 517101, 517190 • மதுரை. போன்: 38186 • திருச்சி. போன்: 27060

கமல்ஹாசன்

நடிக்கிறார்



சந்திரமாமா விஜயா

கம்பைன்ஸ்

# நய்மவீர



க. வெங்கட்ராம ரெட்டி  
சேதுமாதவன்

வினாடிவில்



இதோ "தெம்பூட்டும்  
உளுட்டச்சத்து" மிக்ஸ்.



வினாடி மூன்று நிமிஷம்,  
உளுட்டச்சத்து மிக்ஸ் மூலம் உங்கள்  
உள்ளுயிரில் புத்துணர்ச்சிக்கும்  
"பொன்மிக்ஸ்" மிக்ஸை அல்லது அருந்தங்கள்  
வினாடி மூன்று நிமிஷம், உங்களை இது  
உளுட்டச்சத்து மிக்ஸுக்கு மாற்றும்.

**Bonny Mix**

உன்னதமான சக்தியுடனும் மிக்ஸ்





# அம்புலிமாமா

திறுவனர் : 'சக்கரபாணி'

நிர்வாக ஆசிரியர் : தாமிரெட்டி

## சரியான சீர்திருத்தங்கள்

கீழ்வி முறையையும் கற்பிக்கும் விதத்தையும் மாற்றியமைக்க முயற்சிகள் நடப்பதாக இப்போது செய்திகளைப் படிக்கிறோம். ஆரம்ப பள்ளிகளில் குழந்தைகளைச் சேர்க்க நேர்முகத் தேர்வு நடத்துவதைத் தவிர்த்தவும் அரசாங்க யோசனையின் பேரில் பள்ளிகள் முடிவு செய்துள்ளன. கமை புத்தகங்களும் நோட்டுகளும் இனிக் குழந்தைகள் சுமக்க வேண்டாம். பாடப் புத்தகங்களின் எண்ணிக்கைகளும் குறைந்து விடும். 'வீட்டு வேலை' கொடுப்பது குறைந்து மாணவர்களுக்குப் படிக்க அதிக நேரம் கிடைக்கும். இவை எல்லாம் சரியான சீர்திருத்தங்களே. இவற்றால் மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளார்கள். இவையெல்லாம் எவ்வளவு விரைவில் நடைமுறையில் வரும் என்றே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

வட இந்தியப் பள்ளி ஒன்று பத்து வகுப்புகளுக்கும் அறைகள் கட்டிய பிறகே பள்ளியைத் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஒரே பிரிவு. அதில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை மாணவர்களே. காலையில் ஆரம்பித்து நண்பகலில் விட்டு இரண்டு மணி நேர இடைவேளைக்குப் பின் மாலை வகுப்புகள். அதிலேயே வீட்டு வேலைகள் செய்து விட வேண்டும். புத்தகங்களையும் நோட்டுகளையும் மாணவர்கள் பள்ளியில் விட்டு பள்ளிக்கூட பஸ்ஸில் அவர்கள் வீடு திரும்புவார்கள்.

இது ஒரு புதுமுறைதானே! நல்ல சீர்திருத்தமும் கூடத்தானே!

மதிமுகம் : 24

அக்டோபர் 1996

புள்ளை : 4

தனிப்பிரதி : ரூ. 4.00

வருட சந்தா : ரூ. 48.00



Estd. 1947

CHANDAMAMA PUBLICATIONS

**வாசகர்களுக்கு**

**அன்பு வேண்டுகோள்**

‘அம்புலிமாமா’வை வெளியிடப் பயன்படும் நியூஸ் பிரிண்ட் பத்திரிகைக் காகிதத்தின் விலை அண்மையில் மிக மிக உயர்ந்து விட்டது. ஆயினும் நம் பத்திரிகையின் விலையை உயர்த்தாமல் இருக்க வெகுவாகப் பாடுபட்டோம். ஆனால் தற்போதுள்ள விலையில் பத்திரிகையை வெளியிடுவது இயலாது என்ற நிலை உருவாகி இருப்பதால் அடுத்த இதழில் இருந்து ‘அம்புலி மாமா’வின் விலையை அதிகரித்தே ஆக வேண்டி உள்ளது.

இதனால் நவம்பர் '94 முதல் அம்புலிமாமா தனிப்பிரதி விலை ரூ.5/- வருட சந்தா ரூ. 60/- என ஆகிறது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நல்ல கதைகளுடன் மேலும் வித்தியாசமாக அம்புலிமாமாவை அமைத்து வெளியிடுவோம் என வாசகர்களுக்கு உறுதி கூறுகிறோம்.

**பி. விஸ்வநாத ரெட்டி**

(வெளியீட்டாளர்)



செய்திகளும் தகவல்களும்

## அமைதிக்கான மற்றொரு ஒப்பந்தம்



ஜோர்டானிய விமானம் ஆகஸ்ட் 3ல் இஸ்ரேல் மீது எவ்விதத் தடையும் இல்லாமல் பறந்தது என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்க செய்தியே. அந்த விமானத்தை ஜோர்டன் மன்னர் ஹுசைன் தாமே ஒட்டிச் சென்றார். இம் மாதிரி இஸ்ரேல் பயணம் செய்ய ஜூலை 25க்கு முன் அவருக்கு அனுமதி இருக்க வில்லை. அந்தத் தேதியில்தான் ஜோர்டன் மன்னர் ஹுசைனும் இஸ்ரேல் பிரதமர் ராபினும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திட்டார்கள். இந்த ஒப்பந்தம் வாஷிங்டன் வெள்ளை மாளிகையிலுள்ள ரோஜா தோட்டத்தில் ஏற்பட்டது. அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டன் அதனை வாஷிங்டன் பிரகடனம் எனக் கூறி அதில் சாட்சியாகக்

கையொப்பமிட்டார்.

ரோஜா தோட்டத்தில் ஏற்பட்ட இரண்டாவது சமாதான ஒப்பந்தம் இது. முதல் ஒப்பந்தம் சென்ற செப்டம்பர் 3ந் தேதி இஸ்ரேல் பிரதமர் ராபினுக்கும் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத் தலைவர் யாசர் அராபத்திற்குமிடையே ஏற்பட்டது. இதுவும் பில் கிளிண்டனின் முன்னிலையில்தான் நடந்தது.

வாஷிங்டன் பிரகடனத்தின் வாயிலாக 1948லிருந்து ஜோர்டனுக்கும் இஸ்ரேலுக்குமிடையே இருந்த பகைமை மறைந்தது. இதற்குச் சான்று ஜோர்டன் மன்னரின் விமானம் இஸ்ரேலில் டெல் அவிவ், ஜெருசலம் ஆகிய பகுதிகளில் சுற்றி வந்ததாகும். ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பின் இப்பகுதியில் பறந்த முதல் ஜோர்டன் விமானம் இது. இந்நிகழ்ச்சியும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதே.

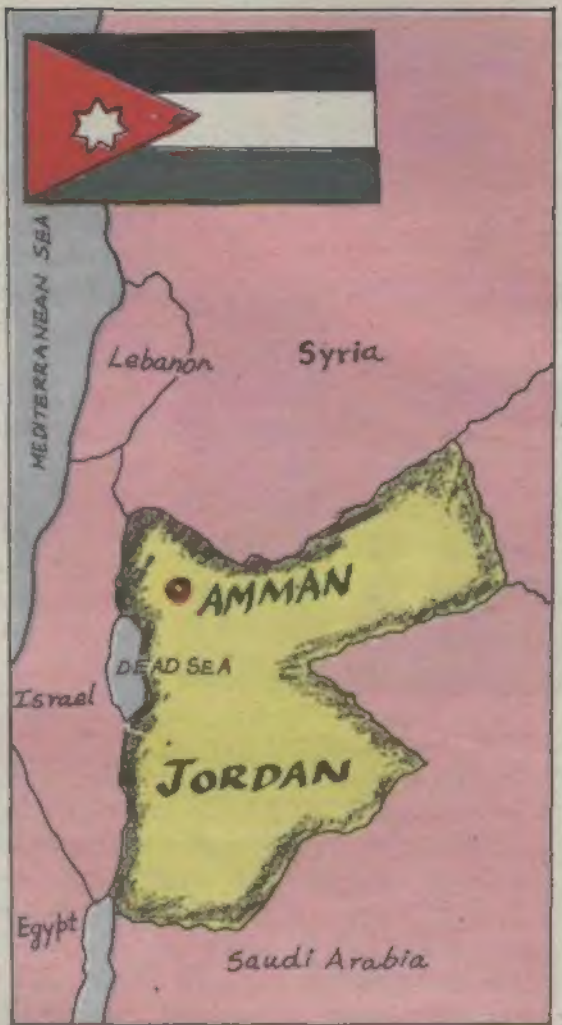
இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது எப்படி எனக் காண வரலாற்று ஏடுகளை நாம் சற்றுப் புரட்டிப் பார்ப்போம். ஜோர்டன் நதிப் பகுதி சாரமும் வளமும் மிக்கதால் கி.மு. 4000 லிருந்தே மக்கள் அங்கு வந்து வசிக்கலாயினர். கி.மு. 64ல் தற்போதைய ஜோர்டன் ரோமன் சாம்ராஜ்யத்தின் ஆதிக்கத்தில் வந்தது. கி.பி. ஏழாவது நூற்றாண்டில் அது அரேபியர் வசமாகியது. 1098-99ல் இப்பகுதியை ஐரோப்பியக் கிருஸ்துவர்கள் கைப்பற்றினார்கள். 16வது நூற்றாண்டில் அது துருக்கியர் வசமாகி 1914-18 முதலாவது உலகப் போர் வரை ஆட்டோமன் டர்க் சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்தது.

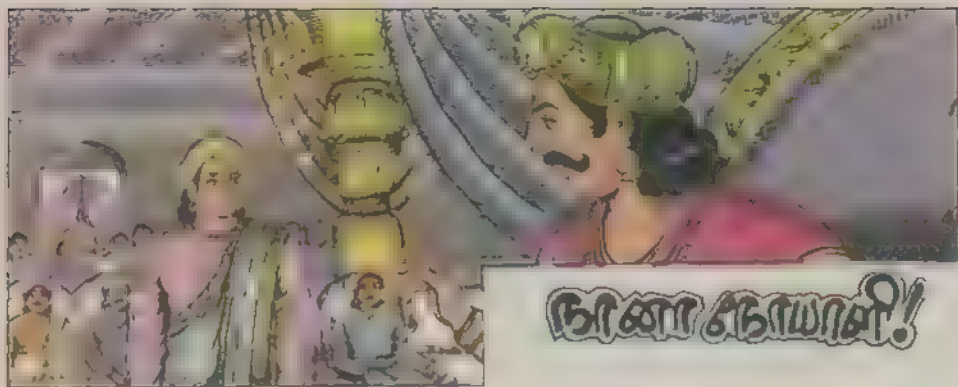
அராபியர் சுதந்திரம் கோரித்  
துருக்கியருக்கு எதிராக கிளம்பி  
னார்கள். இப்போராட்டத்தில்  
பிரிட்டிஷர் அராபியருக்கு உத  
வினர். அதனால் ட்ரான்ஸ் ஜோர்  
டன் என்ற நாடு ஏற்பட்டு அதன்  
பாதுகாப்புப் பொறுப்பு பிரிட்டி  
ஷாரிடம் இருந்து வந்தது. 30  
ஆண்டுகளுக்குப் பின் 1946ல்  
ஜோர்டன் முழு சுதந்திரம் பெற்று  
ஆங்கில ஆட்சியிலிருந்து விடு  
தலை பெற்றது. ஹெஸ்மைட்  
அப்துல்லா 1949ல் மன்னராசி  
அந்நாட்டிற்கு ஹெஸ்மைட் ஜோர்  
டன் எனப் பெயரிட்டார். 1953ல்  
ஹுசைன் இதன் மன்னரான  
போது அவருக்கு வயது 17.  
நீண்ட நாட்களாக பதவியிலுள்ள  
ஒரே அராபிய தலைவர் இவரே.

இஸ்ரேல் நாடு ஏற்பட்டதும்  
ஜோர்டனுக்கும் இஸ்ரேலுக்கு  
மிடையே மோதல்கள் ஏற்பட  
லாயின. இஸ்ரேல் வசமிருந்த  
ஜோர்டன் நதியின் மேற்குப் பகு  
தியை அராபியர் ஆக்கிரமித்தனர்.  
இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்  
1976ல் நடந்த ஆறு நாட்கள்  
போரில் இஸ்ரேல் அப்பகுதியை  
மீண்டும் கைப்பற்றியது. 1988ல்  
ஹுசைன் மன்னர் ஜோர்டன்

நதி மேற்குப் பகுதியின் ஆட்சியைப் பாலஸ்தீனியரிடம் ஒப்படைத்தார்.  
பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் பாலஸ்தீனத்தைச் சுதந்திர நாடாக அறிவிக்க  
இது உதவியது.

ஜோர்டனும் இஸ்ரேலும் தமது 40 ஆண்டு பகைமையை மறந்து அமைத்  
திக்கான ஒப்பந்தம் செய்து வாஷிங்டன் பிரகடனமாக அறிவித்தன. இதன்  
பின் ஹுசைன் மன்னரின் விமானம் இஸ்ரேல் நாட்டில் பறந்தது இரு நாட்டு  
மக்களையும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தியது. இஸ்ரேல் பிரதமர் மன்னர்  
ஹுசைனுக்கு அழைப்பு விடுக்க அதை அவர் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றார். இத்  
னால் அவ்விரு நாடுகளுக்கிடையே இருந்த இரும்புத் திரை விலகியது.





## நானா சாஸ்திரி!

கணபதி சாஸ்திரி ராஜ தர்பாருசுரர் பீபாய் அங்குள்ள பண்டிதர்களை எல்லாம் வாதத்தில் வென்று பல பரிசுகளைப் பெற்றார் அப்போது மன்னன் "பண்டித சிபீராமணியே" இந்த நாட்டில் பெரியபுரம் என்ற ஊர் உள்ளது அங்குள்ளவர்கள் எல்லா துறைகளிலும் முன்னேறி இருக்கிறார்கள் அவர்களில் ஒருவர் கூடத் தலைநகருக்கு வந்தது இல்லை எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தமக்குள் பேசியே தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள் அந்த ஊரில் ஒரு கோவில் கூடக் கிடையாது கடவுள் பக்தர்களும் இல்லை. அவர்கள் சுயநலமும் கர்வமும் கொண்டவர்கள் என்று இவற்றால் தெரிகிறது. நீங்கள் அங்கு சென்று அவர்களுக்கு அறிவுரைகள் கூறி அவர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும்" என்றான்.

கணபதி சாஸ்திரியும் பெரியபுரத்

திற்குச் சென்றார் மன்னன் அனுப்பியதால் அவர் வந்திறார் என்றறிந்து அவ்வூரின் பிரமுகர் வேதாசலம் அவருக்கு மகத்தான வரவேற்பு அளித்து அவர் வசதியாகத் தங்க ஏற்பாடுகளையும் செய்தார்.

கணபதி சாஸ்திரியும் வேதாசலத்திடம் பெருமையாக "என்னிடம் மன்னர் மிகுந்த மரியாதை வைத்திருக்கிறார் உங்களுக்கு அராசங்கத்திடமிருந்து ஏதாவது உதவி வேண்டுமென்றால் என்னிடம் சொல்லுங்கள். நொடியில் கிடைத்தாலும்" என்றார்.

வேதாசலமும் "அது இருக்கட்டும் தாங்கள் வந்த வேலையைச் சொல்லுங்கள்" என்றார். எனவே சாஸ்திரியும் "உங்களுக்கெல்லாம் கடவுள் பக்தியின் சிறப்பு பற்றிக் கூற நினைக்கிறேன் அதற்கான கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்" என்றார்



வேதாசலம் கூட்டத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்ததால் மக்கள் திரளாக கூடினார்கள் கணபதி சாஸ்திரியும் கடவுளின் அருமை பெருமைகளைக் கூறி பலர் கேட்ட சந்தேகங்களுக்கு விளக்கமும் அளித்தார்.

அன்றையக் கூட்டம் முடிந்ததும் ஒரு முதியவர் சாஸ்திரியை அணுகி "அப்பனே! நீ சொற்பொழிவு ஆற்றுகையில் உன்னைக் கவனித்தேன் அடிக்கடி நீ புருவங்களை நெறித்து உதடுகளைக் கடித்துக் கொள்வதைக் கவனித்தேன் இது உனக்குத் தலைநோய் வருவதற்கான அறிகுறி. நீ இந்தத் தைலத்தை நெற்றியில் துவிக்க கொள் தலைவலி வராது" எனக்கூறி ஒரு சிறு குப்பியைக் கொடுத்தார்.

கணபதி சாஸ்திரியும் அதை வாங்கிக் கொண்டு "பெரியவரே! மிக்க நன்றி! உங்களுக்கு அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது வேலை ஆக வேண்டுமென்றால் என்னிடம் சொல்லுங்கள் நான் முடித்துக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். அந்த முதியவரோ எதுவும் கூறாமல் சிரித்துக் கொண்டே போய் விட்டார்.

அவ்வூரில் ஒரு சிலர் சாஸ்திரியைக் கண்டு தம் கோரிக்கைகளைக் கூறவே அவரும் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதாக வாக்களித்தார்.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் சாஸ்திரி அவ்வூரின் பெரிய கடை வீதி வழியே போய்க் கொண்டிருக்கையில்



அதே முதியவர் அவரைக் கண்டு "என்னப்பா இது! சுளிரென்று வெயில் அடிக்கிறது. குடையில்லா மல் திரிகிறாயே. ஏற்கனவே உனக்குத் தலைவலி வேறு உள்ளது. இந்தா என் குடையை வாங்கிக் கொள்" என்று கூறித் தன் குடையை அவரிடம் கொடுத்து விட்டுப் போனார்.

ஒருவார காலமாக சாஸ்திரி சொல்லி வந்ததின் பேரில் அவ்வுரார் அங்கு ஒரு கோவில் கட்ட ஒப்புக் கொண்டார்கள் மன்னர் வந்து அதற்கு அடிக்கல் நாட்ட வேண்டும் என்றும் அப்போது சாஸ்திரி சொற் பொழிவு ஆற்ற வேண்டும் என்றும் அவர்கள் வேண்டினார்கள். அதுவும் நடக்கும் என சாஸ்திரி வாக்களித்தார்.

கணபதி சாஸ்திரி தலைநகர திரும்ப மன்னர் அனுப்பியிருந்த ரதத்தில் ஏறி அமர்ந்தார். அப்போது அதே முதியவர் அவரிடம் "அப்பனே! பயணத்தின்போது நீ சோர்ந்து போனால் இந்த நெல்லிக்காய்களில் ஒன்றை எடுத்து வாயில் அடக்கிக் கொள் உனக்குத் தெம்பு வந்துவிடும். இவற்றைச் சிறப்பு முறையில் தயாரான தைலத்தில் ஊறவைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று கூறி ஒரு சிறு ஜாடியைக் கொடுத்தார்.

சாஸ்திரி அதை வாங்கிக் கொண்டு நன்றி கூறினார். முதியவர் பதிலுக்கு எதுவும் கூறாமல் போய் விட்டது. கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார் அவர் தம் பக்கம் நின்ற வேதாசலத்





திடம் "இந்த முதியவர் என்னைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கிறார் போலும் என்னால் இவருக்கு ஏதோ வேலை ஆக வேண்டி இருக்கும் அதனால்தான் இவர் என்னை அடிக் கடி சந்தித்து ஏதோ ஒன்று கொடுக்க விரும்புகிறார் ஆனால் தனக்கு என்ன வேண்டும் என்பதை இவர் வாய் திறந்து சொல்லவில்லையே இவருக்கு என்ன வேண்டும் என்று யாராவது கேட்டு என்னிடம் சொன்னால் அதை நான் நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்" என்றார்.

வேதாசலமும் "அவர் பெரிய வைத்திய நிபுணர். வைத்தியத்தில் தன் வந்திரியைக் கூட மிஞ்சியவர் அவருக்கு உங்கள் உதவி ஒன்றும்

தேவை இல்லை. அவர் இவ்வூரி லேயே மிகச் சிறந்த அறிவாளி எல்லா சாஸ்திரங்களையும் கற்றவர். வாதத்தில் அவரை யாராலும் செல்ல முடியாது. இந்த ஊராருக்கு அவர் சொல்வதே சுவதவாக்கு அவர் இவ்வூரில் இருப்பதால்தான் எங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் எழுவ தில்லை அவர் சொன்னதால்தான் இதுவரை இந்த ஊரில் கோவிலே கட்டவில்லை" என்றார்.

அது கேட்டு சாஸ்திர சற்றாக கோப மாக "நீங்கள் இவரைப் பற்றி என்னிடம் முன்பே கூறி இருந்தால் இவ ரோடு வாதம் புரிந்து இவரை எளி தில் தோற்கடித்திருப்பீயேனா ஆனாலும் இப்போது நீங்களெல்லாம் நான் சொன்னதைக் கேட்டு மனம் மாறி கோவிலு கட்ட ஒப்புக் கொண் டீர்களே. இதிலிருந்தே அவர் வாதம் எடுபடாது என்று தெரியவில் லையா?" என்று கேட்டார்.

வேதாசலமோ "இல்லை நீங்கள் இங்கு வருவது பற்றி அவருக்கு முன்கூட்டியே தெரிவித்தோம் அவர் தான் நீங்கள் எதைச் சொன்னாலும் அதை ஒப்புக் கொள்வதாகச் சொல் வச் சொன்னார்" என்றார். சாஸ்திரி யும் "ஓஹோ! தர்பாரில் எல்லாப் பணடித்களையும் வென்ற என் னோடு வாதம் புரிய முடியாது என்று அவர் எண்ணி பயந்து விட் டார் போலிருக்கிறது" என்றார்

அதற்கு வேதாசலம் சற்று சிடு



சிடுப்புடன் "அவர் சிறந்த அறிவாளி மட்டுமல்ல வைத்திய நிபுணருமாவார். அதனால் அவர் நோயாளிகளுடன் வாதம் புரிய மாட்டார்" என்றார் எனவே சாஸ்திரியும் "அப்படியானால் நான் நோயாளியா?" என்று ஆத்திரப்பட்டுக் கேட்டார்.

வேதாசலமும் "அவர் ஆரம்பத்திலிருந்தே உங்களை நோயாளியாகத் தானே கருதினார் முதலில் தலைவலிக்கு மருந்து கொடுத்தார் வெயிலால் தலை சுற்றும் என்று தடை கொடுத்தார் இப்போது உடல் தளர்ந்து சோர்வடையுமே என்று நெல்லிக்காய்களைக் கொடுத்தார்" என்றார் அப்போது சாஸ்திரி "சரி நோய்க்கும் வாதத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்?" என்று கேட்டார்.

வேதாசலமும் "இதோ பாருங்கள் ஒரு மன்னன் தன் ஆட்சியிலுள்ள ஒரு ஊரில் எவ்விதப் பிரச்சனையும் இல்லை என்றால் அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் அப்படி மன்னன் சந்தோஷப் படாததால் அவனுக்கு ஏதோ ஒரு நோய் உள்ளது தெரிகிறது மகாப் பண்டிதரான நீங்கள் இதை அறிந்து அவனுக்கு அறிவுரை கூறாமல் அவன் சொன்னான் என்று இங்கு வந்தீர்களே அதனால் உங்களுக்கும் ஏதோ நோய் உள்ளது என்பது தெரிந்து விட்டது ஒருவருக்குத் தேவை இல்லாத விஷயத்தைக் கூறுபவன் ஏதோ ஒரு நோய்க்கு ஆளானவன்தானே" என்



றார்.

அது கேட்டு சாஸ்திரி கோபம் கொண்டு "அப்படியானால் இந்த ஊரார் ஏன் என சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டார்கள்? ஏன் என் சொற்படி கோவிலில் கட்டச் சம்மதித்தார்களா? ஏன் கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள்?" என்று பொரிந்து தள்ளினார்.

வேதாசலமும் "நீங்கள் தவறாக எடுத்தக் கொள்ளக் கூடாது. இதுவும் அந்த வைத்திய நிபுணரின் சிகிச்சை முறைகளில் ஒன்று நீங்கள் மனம் நோகாமலிருக்கு வேண்டுமே என்பதற்காக நாங்கள் அவர் சொன்னபடி நடந்தோம். நீங்கள் சொன்னதற்குத் தலை ஆட்டினோம் நீங்கள் எங்களது ஒரு கோரிக்கையை மட்டும்

நிறைவேற்றுங்கள் பார்க்கலாம். இவ்  
வூரில் கோவில் கட்டினால் அதில்  
அந்த ஞானியை நிறுத்தி பூஜை  
செய்ய வேண்டும் என்பதே அது”  
என்றார்.

அதைக் கேட்டு சாஸ்திரி அமைதி  
யுடன் “அப்படி யானால் அவர் கட  
வுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர் என்று  
தெரிகிறது. கோவில் இல்லை.  
புராணம் பிரசங்கங்கள் இல்லை  
இதெல்லாம் அவர் வேண்டாம்  
என்றால் அவர் மிகச் சிறந்த அறி  
வாளியோ?” என்று கேட்டார்.

வேதாசலமோ “கடவுள் பக்தி.  
தெய்வ சாபம் என்பது பற்றி எவ்  
லாம் அவர் எங்களுக்குக் கூறாது.  
போனாலும் எது மனிதனின் உயர்  
தர்மம் என்பதை நடத்திக் காட்டு  
கிறார் பிறரை மதிப்பது. தன்பத்  
திலுள்ளவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்  
தல் என்பவை அவர் எங்களுக்கு  
போதித்தவை. மனிதனுக்குப் பணி  
புரிவது மகேஸ்வரனுக்கு பணிபுரி  
வது போலாகும் என்பது அவரது

அறிவுரை. இப்படிப்பட்டவரை நீங்  
கள் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்  
என்று கூறினாலும் நாங்கள் கோபம்  
கொள்ள மாட்டோம்” என்றார்.

அதுகேட்டு கணபதி சாஸ்திரி  
கல்லாய் சமைந்து போனார். சிறிது  
நேரம் கழித்து அவர் “இதுவரை  
நான் என்னைவிடச் சிறந்த அறி  
வாளியே இல்லை என நினைத்து  
கர்வம் கொண்டிருந்தேன் இது  
வும் மனிதனின் ஒருவகை நோயே  
இது. இன்னமும் என்னில் குண  
மடையவில்லை. நான் தலைநகர்  
போகப் போவதில்லை. இங்கேயே  
இருந்து அந்த அறிவாளியிடமிருந்து  
கறக வேண்டியதைக் கற்பேன்”  
என்றார்.

கணபதி சாஸ்திரி தம் முடிவை  
எழுதி மன்னனுக்கு அனுப்பி விட்டுப்  
பெரியபுரத்திலேயே தங்கி விட்டார்.  
மன்னனுக்கும் தன் தவறு புரிந்தது  
இதற்குப் பின் மன்னன் பெரியபுரத்  
தின் சம்பந்தமாக எவ்விதத் தலை  
மீடும் செய்யவில்லை.





5

கீர்த்திசிம்மன் குருகுலத்தில் தன் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு ஒரு கிருஷ்ணசத்திரரின் ஆசிரியைப் பெற்றுக் கொண்டு கிளம்பினான். காட்டு வழியே அவன் செல்கையில் அவன் மீது ஏதிரியை ஆட்கள் திருமய வலையை வீசினார்கள். ஆனால் ஆண் வேடத்தில் வந்த சக்திசேனை அம்புகளை எவது அந்த ஆட்களைக் கொன்று கீர்த்திசிம்மனைக் காப்பாற்றினான். திருவதம் ஆதவரையொருவர் அறிந்து கொண்டனர் சக்திசேனை தான் கொண்டு வந்த கடிதத்தை அங்கு கடும படித்த காட திருவதம் காடிலுள்ள தேவியை கோவிலுக்குப் போய் முதது மாயவையத் தேடலானார்கள் பிறகு)

கீர்த்திசிம்மன் ஆலயத்துள் சென்று துருப்பிடித்த திரிகுலம் ஒன்றை எடுத்த வந்தான் அப்போது எங்கே தோண்டிப் பார்ப்பது என அவனும் சக்திசேனையும் யோசித்தார்கள். வில்வ மரத்தின் முன் தோண்டினால் அதன் வேர்கள் தென்படும். எனவே வேறு இடத்தில்தான் தோண்ட வேண்டும். அது எங்கே என்று பார்க்கலானார்கள்.

கீர்த்திசிம்மன் வில்வ மரத்தின் வடக்கே மூன்றடி தூரம் போய் அங்கு நன்கு பார்க்கலானான். அங்கு செடி களுக்கிடையே சதுரக்கல் ஒன்று இருப்பதைக் கண்டான். உடனே அவன் சக்தி சேனையைக் கூப்பிட்டு "இதோ கிடைத்து விட்டது. அந்த இடம்" எனக் கூறியவாறே தன் திரிகுலத்தால் அந்தக் கல்லை நெம் பித் தள்ளினான். பிறகு இருவரும்





அங்கே குழி தோண்டி னார்கள்

அக்குழி மூன்றடி ஆழம் தோண்டப்பட்டதும் உள்ளே ஒரு இரும்புப் பெட்டி இருப்பதை கண்டனர் அது துருப்பிடித்த நிலையிலிருந்தது. அதை வெளியே எடுத்துத் திறந்து பார்க்கவே அதனுள் ஒரு பித்தளைப் பெட்டி இருப்பதை அவர்கள் பார்த்தார்கள் அந்தப் பித்தளைப் பெட்டியைத் திறந்து பார்க்கவே அதில் ஒரு வெள்ளிப் பெட்டி இருந்தது.

அதையும் அவர்கள் திறந்து பார்க்கவே அதில் ஒரு வெள்ளித் தகடு இருந்தது அதில் தங்க எழுத்துக்களில் "படைப்பு படைத்தவன் வீட்டில் படைத்தவனின் பாதி பாகத்தில்

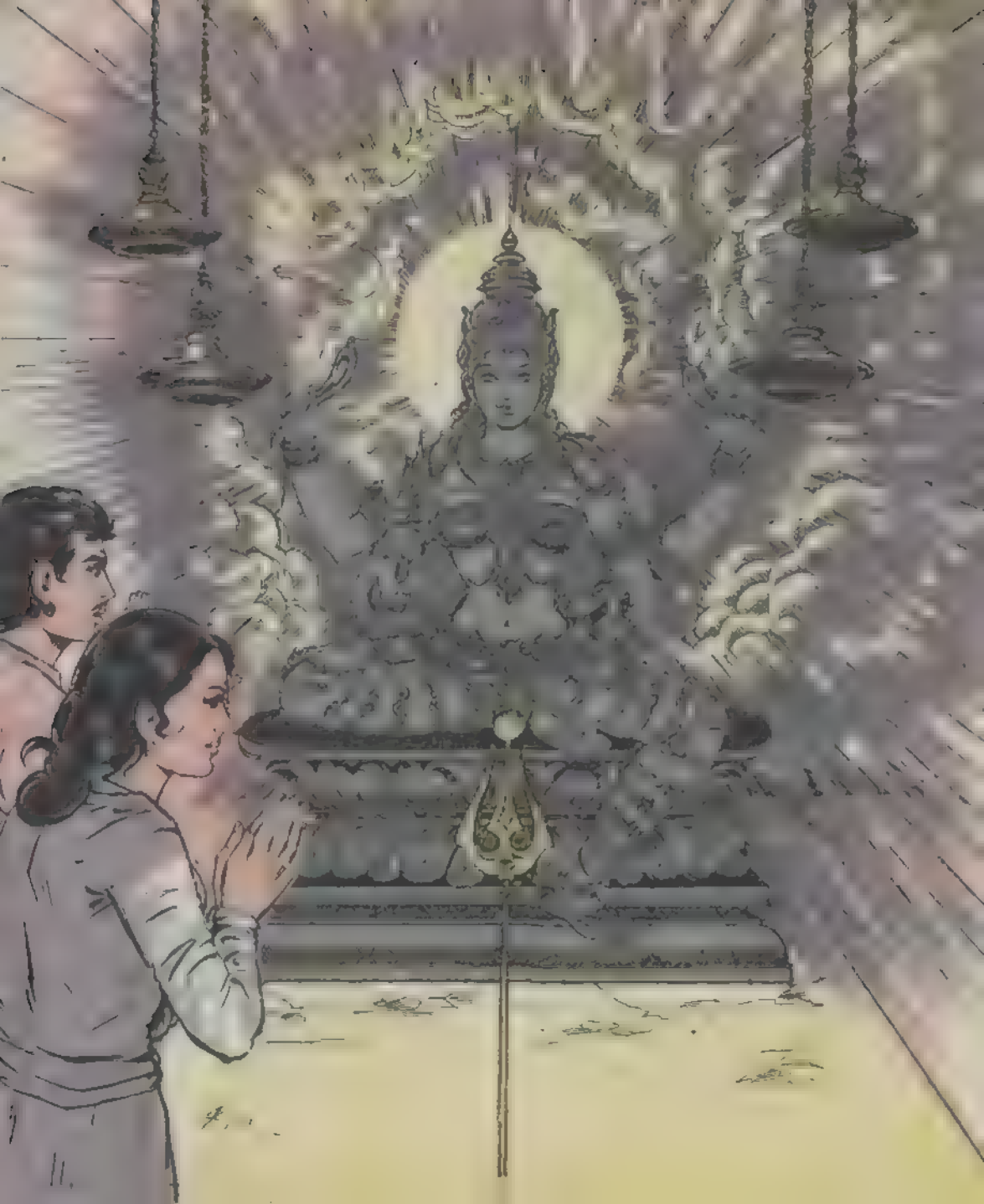
உள்ளது" எனப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

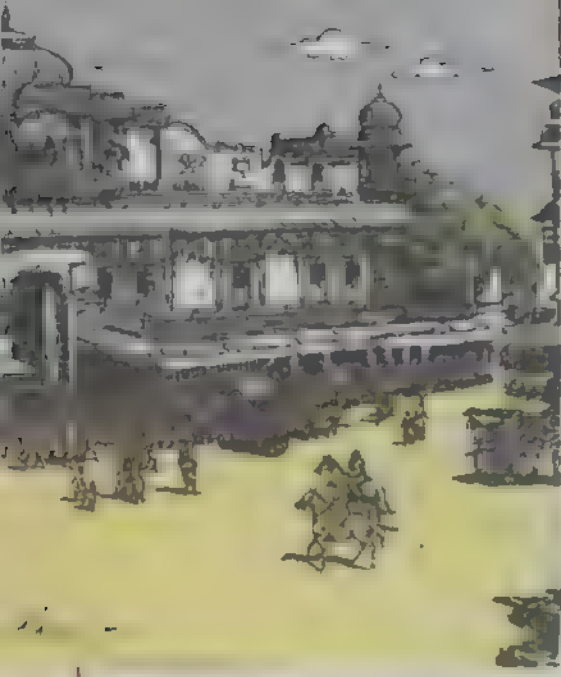
அதைப் படித்த இருவரும் ஒரு வரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள் பிறகு "இதை நன்கு பத்திரப் படுத்தித்தான் வைத்திருக்கிறார்கள் நாம் சீரமைத்தது வீணாகி விடவில்லை இக்கடட்டில் எழுதியுள்ளதைக் கண்டுபிடித்து விடலாம்" என்றாள் சக்திசேனை.

கீர்த்திசிம்மனும் "ஓ! தாராளமாகக் கண்டுபிடித்து விடலாம் அது மிக எளிதான காரியமே அதற்காக அதிகச் சிரமப்பட வேண்டியதும் இல்லை. சற்று மூளையை உபயோகித்தால் போதும்" என்றான் புன்னகை புரிந்தவாறே.

கீர்த்திசிம்மன புன்னகை புரிந்தவாறே அந்த தகட்டை வெள்ளிப் பெட்டியில் போட்டுப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டான் பிறகு பித்தளைப் பெட்டியை இரும்புப் பெட்டிக்குள் வைத்தான் இரும்புப் பெட்டியை குழிக்குள் இறக்கி விட்டு குழியை மண்ணால் நிரப்பினான்.

அப்போது இரவு வந்தது. பெளர்ணமிக்கு மறுநாள் ஆனதால் சற்று நேரத்தில் நிலா ஒளி எங்கும் வீசியது. கீர்த்திசிம்மனும் சக்திசேனையும் வில்வ மரத்தடியிலிருந்து வந்து கோவிலின் முன்புறத்தை அடைந்தார்கள். கீர்த்திசிம்மனும் "சரி நாம் தேவியை வணங்கிவிட்டு





இங்கிருந்து செல்வோம்" எனவே சக்திசேனையும் அவனோடு சேர்ந்து தேவியின் விககிரகத்தின் முன் நன்றான இருவரும் தேவியின் விககிரகத்தை வணங்கி "தாயே! மகாசக்தி! உன் தயவால் இதுவரை எல்லாமே நல்ல விதமாக நடந்துள்ளது. எங்களுக்கு அருளபுரிந்து, எங்களை உயர்த்தி விட்டாய் உன்னை தினமும் பூசித்து வரும் பாக்கியத்தையும் எங்களுக்கு அளி" என்று வேண்டி வந்தார்கள்.

அவர்கள் அவ்வாறு கூறி முடித்தும் ஆலயம் முழுவதும் திடீரென ஒளி வெள்ளத்தில் மூழ்கியது அந்த ஒளியில் தேவியின் விக்ங்காகம் பன்மடங்கு ஒளியோடு விளங்கியது.

அதன் முகத்தின் புன்னகை அருள் சுரப்பதாக இருந்தது.

கீர்த்திசிம்மனும் சக்திசேனையும் அந்த விககிரகத்தின் முன் விழுந்து, சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார்கள் அப்போது, "கீர்த்திசிம்மா! நீ தலைநகரில் பன்னிர்த் தடாகத்தின் பக்கம் இருக்கும் மைதானத்தில் ஒரு கோவிலைக் கட்டு அதில் வாய்ப்போகும் தசாவியன்று ஜ்வாலாபுரி என்ற பெயரில் இந்த விக்ங்கிரகத்தைப் பிரகிஷ்டை செய் உனக்கு எல்லாவித நன்மைகளும் உண்டாகுமாக" என ஒரு அசிரி வாக்கு கூறியது.

அதைக் கேட்டு சக்திசேனையும் கீர்த்திசிம்மனும் மகிழ்ந்து போனார்கள் அவர்கள் எழுந்து விக்ங்கிரகத்தை வணங்கிக் கோவிலுக்கு வெளியே வந்து தலைவாசலை முடிவார்கள். அப்போது கோவிலுள் தோன்றிய ஒளி மறைந்தது. இருவரும் தம் குகிணாசனின் மீது அமர்ந்து மறந்தான் உச்சி வேளைக்குத் தலைநகரை அடைந்தார்கள்.

அப்போது கீர்த்திசிம்மன் "சக்தி! நீ நோக உன் வீட்டிற்குப் போ. நான் மன்னரைக் கண்டு விட்டு சாவகாசமாக உன் வீட்டிற்கு வருகிறேன்" என்றான். சக்திசேனையும் "சாவகாசமாகவா? சரி பார்ப்போம்" எனக் கூறிவிட்டுத் தன் வீட்டிற்குச் சென்றாள் கீர்த்திசிம்மன் அரண்மனைக்குச் சென்றான்.



மகனின் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த அரச தம்பதிகள் அவனைக் கண்டதும் மகிழ்ந்து போனார்கள் நல விசாரிப்புகள் முடிந்தது மதனிலையில் மன்னனிடம் கீர்த்தி சீமமன் நடந்ததை எல்லாம் விவரமாகக் கூறினான்.

மன்னன் "ஆகா! தேவியின் அநுக் கிடைத்ததா! நாம பாக்கியசாலிகளே ஆமாம் முத்துமலைபற்றிச் சொல்ல விலகலைய" என்று கேட்டான் கீர்த்தி சீம்மனும் "அதுவும் கிடைக்கத்தான் போகிறது நாம இன்றிரவு இதற்காக ஜெயசேனனின் வீட்டிற்குப் போக வேண்டும்" என்றான் மன்னனும் "ஆகா! போவோம்" என்று உறசா கத்துடன் கூறி "ஜெயசேனர் வீட்டிற் குப் போக ஒரு ஆட்சேபமென்னும் இல்லை அவரிடமும் நடந்ததை எல்லாம் விவரிக்க வேண்டும் அது தானே உன் விருப்பம்?" என்று கேட்டான்.

"அது மட்டுமல்ல இன்னும் ஒரு விஷயம் தெரிந்து, கொள்ள வேண்டும்" என்று கீர்த்திவர்மன் கூறித் தன் தந்தையிடம் ரகசியமாக ஏதோ கூறி னான் மன்னனும் "சரி, அதையும் பார்த்து விடலாம்" என்றான்.

அன்றிரவு சாட்டிட்டுவிட்டு மன் னனும் கீர்த்திசீம்மனும் ஜெயசேன னின் வீட்டை அடைந்தார்கள் ஜெய சேனனும் "நீங்கள் இன்றிரவு இங்கு வரலார்களா என்று என் மகள் முன்பே கூறிவிட்டாள்" என்றான் அது கேட்டு



மன்னனும் கீர்த்திசீம்மனும் ஒரு வரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

யாவரும் அம்நேரின் மன்னன் "ஜெயசேனா! உன் வீட்டில் பழங் கால சரஸ்வதி பொம்மை ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கீர்த்திசீம்மன் கேட்கிறான்" என்றான் ஜெயசேன னும் "ஓகோ! இதே கேள்வியைத் தான் வந்ததும் சக்திசேனை கேட் டான் நானும் வீட்டி லிருந்த பழைய சரஸ்வதிதேவியின் தந்த பொம் மையை எடுத்துக் கொடுத்தேன் அதை அவள் தன் அறைக்குள் எடுத்துச் சென்று பார்த்து விட்டு என்னிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டாள்" என்றான்.



கீர்த்திசிம்மனும் "சக்திசேனை அந்த பொம்மையைப் பார்த்தாளா?" எனக் கேட்கவே ஜெயசேனனும் "ஆமாம். வெகுநேரம் வரை பார்த்து விட்டே என்னிடம் தந்தாள் அந்தப் பழைய பொம்மையில் அப்படி என்ன அதிசயம் இருக்கிறதோ?" என்றான்.

கீர்த்திசிம்மனும் "அதிசயம் அதில் இருந்தது ஆனால் இப்போது அதில் இல்லை" என்றான். அப்போது சக்திசேனை வந்து ஒரு அழகிய தந்தச் சிமிழை அவர்களின் முன் வைத்து விட்டு ஒருபுறமாக நின்றாள் கீர்த்தி சிம்மனும் அதை எடுத்துத் தன் தந்தையிடம் கொடுத்து "இது தான் அந்த அதிசயம்" என்றான்

சுசேன மன்னன் அந்தச் சிமிழை வாங்கி அதன் மூடியைத் திறந்து பார்த்தான். அதில் கண்ணைப் பறிக்கும் முத்து மாலை இருந்தது உடனே அவன் சக்திசேனையிடம் "இது எங்கிருந்து உனக்குக் கிடைத்தது?" என்று கேட்டான்.

சக்திசேனையும் "எங்கள் வீட்டு சாஸுவதி பொம்மைக்குள் இருந்து தான் கிடைத்தது நாங்கள் தேவியின் அடையத்தில் ஒரு வெள்ளித் தகடணக் கணவ்ருத்தோம் அதில் எழுதி இருந்ததைப் புரிந்து கொண்டேன் பண்பு என்றால் இந்த முத்து மாலை படைத்தவன் வீடு என்றால் எங்கள் வீடு படைத்தவனின் பாதி பாகம் என்றால் பிரம்மாவின் மனைவியான சரஸ்வதி அதில் உள்ளது, என்றால் அப்பொம்மைக்குள் உள்ளது, என்பதே இதைப் புரிந்து கொண்டே இதனை நான் சரஸ்வதி பொம்மையிலிருந்து, எடுத்தேன்" என்றான்.

அது கேட்டு மூவரும் "பேஷ் பேஷ்" என்று கூறிச் சக்திசேனையைப் பாராட்டி னார்கள் அப்போது சுசேனன் "ஜெயசேனா! நம் பந்தயம் நினைவிருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் அது கேட்டு சக்திசேனை வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து கொண்டாள்.

இங்கு இப்படி யாவரும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கி இருக்கையில் காமபோஜ மன்னனும் நகதேச அரச

னும் சாக்கிய மன்னனும் கவலையில் ஆழ்ந்தார்கள்.

தாம் அனுப்பிய ஆட்கள் கொல்லப்பட்டது அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. அது மட்டுமல்ல கீர்த்திசிம்மனுக்கு முத்து பாலை கிடைத்ததோடு தேவியின் தரிசனமும் அருளும் கிடைத்தது என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. கீர்த்திசிம்மானுக்கும் சக்திசேனைக்கும் விவாகம் விலாவில் நடக்கப் போகிறது என்றும் அதற்கு தட்புடலான ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன என்பதையும் ஓற்றாசன வாயிலாக அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

அப்போது நாககர்ணன் மற்றவர்களிடம் "இது தான் சரியான சமயம் இப்போது கோசல நாடு ஒரேயடியாக மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கீர்த்திவர்மனின் விவாக ஏற்பாடுகளில் மூழ்கி இருக்கிறது இப்போது, நாம் படை எடுத்துப் போனால் கோசலத்தை எளிதில் வென்று விடலாம்" என்றான் மற்ற இருவரும் "சரி அப்படியே செய்வோம்" என உற்சாகம் அடைந்தவர்களாகக் கூறினார்கள்.

ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரியாத ஒரு விஷயம் கோசலமும் படை எடுப்பிற்கான ஏற்பாடுகளை ரகசியமாகச் செய்து விட்டது என்பதே. அது ரகசியத் திட்டம் அதன்படி அந்த மூன்று மன்னர்களும் படை எடுத்து வருமுன் தனித்தனியாக



அம்மூவரையும் அவர்கள் எதிர்பாராத விதத்தில் தாக்குவது தான் அது. அதன்படி கீர்த்திசிம்மன் தானே ஒரு பெரும் படைக்குத் தலைமை தாங்கி திடீரெனக் காம் போஜ நாட்டைத் தாக்கி அதன் மன்னனைச் சிறைப் பிடித்தான்.

கோசல சேனாதிபதி ரணமல்லன் நகத்தேசத்தின் மீது படை எடுத்து போர் புரிந்து நாக கர்ணனைச் சிறைப் பிடித்து அந்நாட்டைக் கைப்பற்றினான் காம்போஜத்தை வென்ற கீர்த்திசிம்மன் சாக்கிய நாட்டின் மீது தாக்குதலை நடத்தி குநதினவார் மனைச் சிறைப்பிடித்து அந்நாட்டையும் கைப்பற்றி விட்டான்.

இந்த மூன்று நாடுகளுக்கும்



உதவி புரிந்த வேறு இரு நாடுகளின் மீதும் கீர்த்திசிம்மன் படை எடுத்த ப் போய் அவற்றையும் கைப்பற்றினான். இதை எல்லாம் கண்ட மற்ற சிறிய நாடுகள் தாமாகவே முன் வந்து தாம் கோசலத்தின் கீழ் இருந்து கப்பம் கட்டுவதாக ஒப்புக் கொண்டன.

இவ்விதமாகக் கீர்த்திசிம்மன் வெற்றி மாவை குட்டிக் கொண்டு கோசலத்தின் தலைநகருக்குத் திருப்பி வந்தான் அப்போது ஜ்வாலாமுகி தேவியின் ஆலயம் கூடி முடிக்கப்பட்டிருந்தது வெற்றிவிழாக் கொண்டாட்டங்களோடு கீர்த்திசிம்மனின் விவாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளும் பெருத்த அளவில் நடந்து கொண்டிருந்தன.

கோசல மன்னனும் ராணி வைஷ்ணவி தேவியும் தம் மகனான கீர்த்திசிம்மனுக்கு ஜெயசேனனின் புதல்வி சக்திசேனையை மணமுடித்து வைத்தார்கள் ஆசாரியார் கிருஷ்ண சந்திரர் விவாகத்திற்கு வந்து மணமக்களை

ஆசீர்வதித்தார். நாடே இத்திருமணத்தால் மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கியது.

ஜ்வாலாமுகி தேவியின் ஆலயம் கூடி முடிக்கப்பட்டதால் காட்டிலிருந்து தேவியின் விக்கிரகம் கொண்டு வரப்பட்டது சித்திரைமாதம் வெள்ளிக் கிழமை தசமி திதியன்று மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க கீர்த்திசிம்மனும் சக்தி சேனையும் ஜ்வாலாமுகி தேவி விக்கிரகத்தைப் புதிதாக கட்டப்பட்ட கோவிலுள் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள்.

தலைமுறை தலைமுறையாக முயன்று கண்டுபிடிக்க முடியாத சக்தி வாய்ந்த முத்து மாவையைக் கீர்த்திசிம்மனும் சக்திசேனையும் சேர்ந்து கண்டுபிடித்ததற்காக சுசேன மன்னனும் ராணி வைஷ்ணவி தேவியும் ஜெயசேன தம்பதிகளும் பெருமிதம் கொண்டாட்கள் அவர்கள் நீழி வாழ வேண்டும் எனவும் வாழ்த்தினார்கள்.

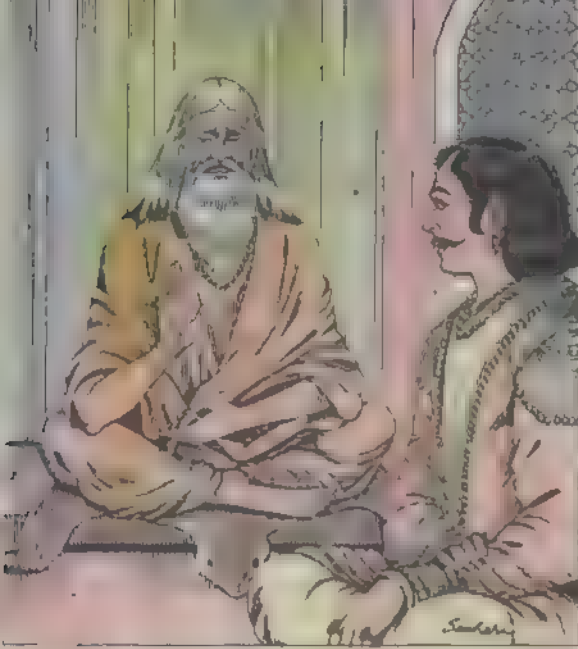
(முடிவுற்றது)



## மந்திரக் கத்தி

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மரத்தின மீதுறி அங்கு தொங்கும் உடலைக் கீழே வீழ்த்தினான் பின்னர் கீழே இறங்கி அதைச் சுமந்து கொண்டு அவன் மயானத்தை நோக்கிச் செல் கையில் அதிலிருந்து வேதாளம் எள்ளி நகைத்தது. "மன்னன்! இந்த பயங்கர நள்ளிரவில் நீ இப்படி விடாப்பிடியாக முயற்சி செய்வதைப் பார்த்தால் ஏதா அபூர்வ சக்தி ஒன்றை அடைய முயற்சிப்பதாகத் தெரிகிறது. சில சமயங்களில் இந்த அபூர்வ சக்தி பயனற்றும் போய் விடலாம் மந்திர சக்தி வாய்ந்த வாள் தன்னிடமிருந்தும் சக்திசிம்மன என்ற அரசகுமாரன் தான் விரும்பிய அரசகுமாரியை மணக்க முடியாமல் போனால் இதை விவரமாகக் கூறுகிறேன் கவனமாகக் கேள்" என்று கூறித் தொடர்ந்து அக்கதையைச் சொல்ல லாயிற்று.

வேதாளம் சொல்லும் கதை



சாம்யபுரியை சக்திசிம்மன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான் சாம்யபுரியின் இந்நூற்றாண்டிலும் இந்நத நாடுகளான நீவ்யபுரியும், மரகதபுரியும் எப்போது சாம்யபுரியை கைப்பற்றலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தன

ஒருமுறை தொடர்ந்து இந்நவருடங்களாக மழை பெய்யாமல் போகவே சாம்யபுரியில் கடும் வறட்சி ஏற்பட்டது. இந்தநிலையில் பெரிய பட்டையை வைத்துக் கொள்ள இயலாது என எண்ணி பாதியாகக் குறைத்து விட்டான் இதனால் அண்டை நாடுகள் தன் நாட்டின் மீது படையெடுக்கத் தயாராகி வருகின்றன என்பதை ஒற்றர்கள் வாயிலாக சக்திசிம்மன் அறிந்தான்

ஒருநாள் சக்திசிம்மன் தவவலிமை பொருந்திய தபனேந்திரரைத் தன் ரகசிய அறைக்கு அழைத்து ஆலோசனை கேட்டான் அவர் ராஜகுரு. மன்னனின் தாத்தாவின் காலத்திலிருந்து அப்பதவியை வசித்து வருபவர்

சக்திசிம்மன் எதிரிகள் படை எடுத்து தாட என்ன செய்வது என்று அவரிடம் கேட்கவே அவரும் சிறிது நேரம் கண்களை மூடி தியானத்தில் இருந்து விட்டு "எதிரிகள் தாக்க வந்தால் அவர்களை எதிர்த்துப் போராடி ததானாக வேண்டும் ஆனால் நீ சுவலைப்பாட்டு வெற்றி உனக்கே. நீ உன் பூஜை அறைக்குள் போ அங்குள்ள காளிதேவியின் விக்ரகத்தின் கீழ் ஒரு திருகுப் பிடியை உள்ளது அதை நீ வலதுபுறமாகத் திருப்பினால் கீழே ஒரு பலகை நகரும் அங்குள்ள பள்ளத்தில் ஒரு தங்க வான் உள்ளது அதைத் தன்கையில் வைத்திருக்கும் எவனும் தன் மிகப் பெரிய எதிரியை எளிதில் வென்று விடுவான் ஆனால் தர்ம நியாயத்திற்காகப் போராடினாலே இது வெற்றியைத் தரும் நியாயமற்ற விஷயத்திற்காக இதைக் கொண்டு போராடினால் இது மரக்கதையாக மாறிவிடும்" என்றார்

சக்திசிம்மன் தபனேந்திரர் கூறியபடி தன் பூஜை அறைக்குள் சென்று காளிதேவியை வணங்கினான். பிறகு விக்ரகத்தின் கீழுள்ள திருகுப் பிடியைத் திருகினான். மறுவினாடி அங்கு



சிருந்த பலகை நகர்ந்தது. அங்குள்ள குழியில் பளபளவென மின்னும் மூன்றடி நீளத் தங்க வாள் இருந்தது. அதன் பிடியில் மரகதக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன.

சக்திசிம்மன் அந்த வாளை எடுத்துக் கொண்டான் அப்போது அவனது உடலில் ஏதோ ஒரு புதிய சக்தி புதுந்ததை அவன் உணர்ந்தான் இதற்கு ஒரு வாரத்திற்குப் பின் நீலபுரி மன்னனும் மரகதபுரி மன்னனும் சாமயபுரி மீது படையெடுத்தது வந்தனர். சக்திசிம்மனும் தங்க வாளை எடுத்துக் கொண்டு தன் சிறு படையுடன் போர்க்களத்திற்குச் சென்றான்.

அப்போது எதிரிப் படை வீரர்கள்தம் ஒவ்வொருவர் மூன் ஒரு சக்திசிம்மன் வாளுடன் நிற்பதைக் கண்டனர் சக்திசிம்மன் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாமல் எதிரிப் படைகள் சிதறி ஓடின நீலபுரி மன்னனும் மரகதபுரி மன்னனும் சக்திசிம்மனுக்கு ஆண்டுதோறும் கப்பம் கட்டி வந்ததாக ஒப்புக் கொண்டு திரும்பிச் சென்றனர் அப்போதுருந்த சக்திசிம்மனிடம் இருக்கும் மந்திவாளின் மகிமை யாவருக்கும் தெரியலாயிற்று.

ஒருமுறை சக்திசிம்மன் வேட்டையாடக் காட்டிற்குச் சென்றான் வேட்டை முடிந்த மாலையானதும் அவன் தலைநகருக்குத் திரும்பலானான் திடீரெனக் கொஞ்ச தூரத்தில் "ஐயோ! காப்பாற்றுங்கள்! காப்



பாற்றுங்கள்" என்ற கூக்குரல் கேட்கவே அவன் தன் கதினையை அக்குரல் வந்த திசையில் வேகமாக ஓட்டிச் சென்றான்.

ஒரு மரத்தின் கீழ் ஒரு பல்லக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது அதன் பக்கம் ஒரு அழகான பெண்ணும் அவளைச் சுற்றி நான்குநூறு பெண்களும் நடுநடுங்கிக் கொண்டு நிற்பதை அவன் கண்டான் அவர்கள் சக்திசிம்மனைக் கண்டு சற்று தையம் அடைந்தார்கள் சற்று தூரத்தில் ஒரு வாலியன் அரசாங்க வீரர்களுடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருப்பதை அவன் கண்டான் அப்போது அந்தப் பெண்கள் "மாவீரரே! அந்தக் கயவன எங்கள் இளைய ராணியைக்



கவர்ந்து செல்ல முயன்றான்” என்றனர்.

அந்த வாலிபன் அசாங்க வீரர்களை பயங்கரமாகத் தாக்கி ஓவ்வொரு வீரனாக வீழ்த்திக் கொண்டிருந்தான். சக்திசிம்மன் தன் உறையிலிருந்து, மந்திர வாளை உருவிக் கொண்டு அந்த வாலிபனைத் தாக்கினான். மறுவினாடியே அந்த வாலிபனின் கையிலிருந்த வான் வெகு தூரத்தில் போய் விழுந்தது.

சக்திசிம்மன் தன் வாளை அவனது கழுத்தின் மீது வைத்து “யார் நீ? இந்த அசுரமாரியை என் கவர்ந்து செல்ல முயல்கிறாய்?” என்று கேட்டான். அந்த வாலிபனும் துடை முனிந்தவாறே “நீங்கள் மாபெ

ரும் வீரர் என்று தெரிகிறது. என் பெயர் கிரிதரன். மலயகிரி இளவரசன். நான் கமலபுரத்து இளவரசியான இந்தக் கனகாங்கியை உயிருக்கு உயிராக நேசிக்கிறேன். ஆனால் இவள் செளமயபுர மன்னன் சக்திசிம்மனை மணக்க விரும்புகிறாள் என அறிந்ததும் இவளைக் கவர்ந்து கொண்டு போய் ராட்சஸ விவாகம் செய்து கொள்ள நினைத்தேன். ஆனால் நீங்கள் என்னை இப்போது அவ்வாறு செய்ய முடியாமல் செய்து விட்டீர்கள்” என்று கூறினான்.

சக்திசிம்மன் சற்று நேரம் எதுவும் பேசாமல் இருந்தான். பிறகு அவன் “நீ ஒரு பெண்ணின் விருப்பம் என்ன என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் இப்படிச் செய்தது தவறே. இனி ஒருபோதும் இப்படிச் செய்யாதே” என்று கூறித் தன் வாளை உறையில் போட்டான்.

அப்போது அந்த வாளைக் கூர்ந்து பார்த்த கிரிதரன் “தூங்கள் சாம்யபுரி மன்னர் சக்திசிம்மரா?” என்று கேட்டான். சக்திசிம்மனும் “ஆம்” என்று கூறியவாறே கனகாங்கியைப் பார்த்தான். அதைக் கேட்ட கனகாங்கியும் தன் தோழியிடம் “வரும் கக்கிபட்சப் பஞ்சமியன்று என் சுயம்வரத்தை என தந்தை வைத்திருக்கிறார் என்று அவரிடம் சொல். அப்போது வாட போர் போட்டி நடக்கும் அதில் அவரும் அவசியம் கருது கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறு” என்று

சொன்னாள்.

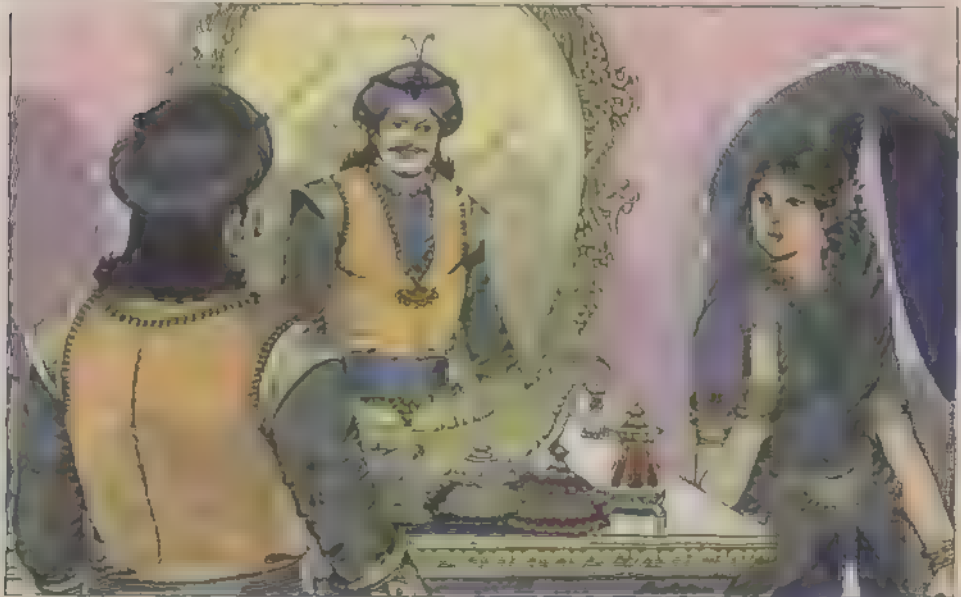
சக்திசிம்மமூலம் புன்னகை புரிந்து  
"கண்டிப்பாக வருகிறேன்" எனக்  
கூறித் தன் குதிரை மீதமர்ந்து தன்  
தலைநகருக்குச் சென்றான் பஞ்சபி  
யன்று சக்திசிம்மன் நல்ல ஆடைகளை  
அணிந்து வாசனை திரவ்யங்களைத்  
தன் உடலில் பூசிக் கொண்டு கிளம்ப  
லானான்.

அப்போது பட்டித்து ராணிகுமார்  
கண்ணீர் உகுத்தவாறே "நீங்கள் சுயம்  
வரத்திற்குப் போகிறீர்கள்? அக்கினி  
சாட்சியாக மணந்து நான் உயிருடன்  
இருக்கையில் நீங்கள் வேறொரு  
பெண்ணை மணப்பது சரியா?" என்று  
கேட்டான் சக்திசிம்மனோ "கனகாபகி  
கட்டிழை மேலும் கூத்திரியர்கள்  
ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டு விலாசங்

களைச் செய்து கொள்ளலாம்" என்ற  
கூறி கனகபுரிக்கு போனான்.

அவன் சுயமவர மண்டபத்துள்  
நுழைந்ததும் தன் பந்திர வாளை  
உருவி எடுத்தது கொண்டு "என்னு  
டன வாட போட புரிய யார் வருகிறா  
களு?" என்று சுவால் விட்டான் அது  
கேட்டு அங்கிருந்த அரசகுமாரர்கள்  
வந்த தப்பது சக்திசிம்மன் என்று  
அவனிடம் பந்திரத் தங்க வான்  
இருக்கிறது என்பதையும் அறிந்து  
அவனை (வாட போட புரிய யார் நம்  
வரவில்லை.

ஆனால் ஒரு மூலையில் இருந்த  
கிரிதான் எழுந்து "போட்டிக்கு நான்  
தயார்" என்று கூற்த் தன் வாளை  
உருவிக் கொண்டு முன் வந்தான்  
கிரிதானை அடையாளம் கண்டு





கொண்ட சக்திசிமமன் “ஓ! நியா! அன்று காட்டில் என்னிடம் கேட்புற்று ஓடியது நினைவிலலையா?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு பதில் கூறுவது போல கிரிதான வாளைச் சுழற்றிவ சக்திசிமமன் அவனோடு வாட போர் புரிய லானான் அவனது தங்கவாள கிரிதானின வாளை ‘டங்’கென்ற ஒலியோடு தாக்கியதும் மாக்கதகியாக மாறிவிட்டது இதைக் கண்ட சக்திசிமமன் திகைத்துப் போனான் அரசகுமாரி கனகாங்கி வெற்றி பெற்ற கிரிதானின் கழுத்தில் மாலையைப் போட்டான் அப்போது சக்திசிமமனின் கையிலிருந்த வான் முனபோல் தங்க வாளாக மாறியது.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி “மன்னனே! மந்திரத் தங்க வாளின் உதவியால் சக்திசிமமன் தன் இரு அண்டை நாட்டு மன்னர்களைத் தோற்கடித்தான் கானகத்திலும் கிரிதானை நொடியில் தோற்கடித்தான் ஒரு விஷயம் நியாயமற்றது என இருக்கும போது தானே தங்க வாள மாக்கத்தியாக மாறிவிடும்? இப்படி இருக்க துன்னை விருமரிய கனகாங்கியை மணக்க சக்திசிமமன் சுயமவாத்தில் கெந்து கொண்டு கிரிதானன் வாட போர் புரிந்த போது அந்தப் போர் நியாயமற்றது என்றாகி விட்டதா? சக்திசிமமனை நிசவும் விருமரிய கனகாங்கி பூடி வில் கிரிதானின் கழுத்தில் மாலையைப் போட்டு அவனைக் கணவனாக ஏற்றது ஆச்சரியமாக இல்லையா? போட்டியினபோது மாக்கதகியாக மாறிய அந்த மந்திரக் கத்தி கனகாங்கி கிரிதான கழுத்தில் மாலையைப் போட்டு அவனைக் கணவனாக ஏற்றதும் மீண்டும் தங்கக் கத்தியாக மாறியதன் மாமம் என்ன? என் இந்த சந்தேகங்களுக்கு விடை தெரிந்திருந்தும் நீ கூறாவிட்டால் உன் தலை வெடித்துச் சக்க நூறாகி விடும்” என்றுது.

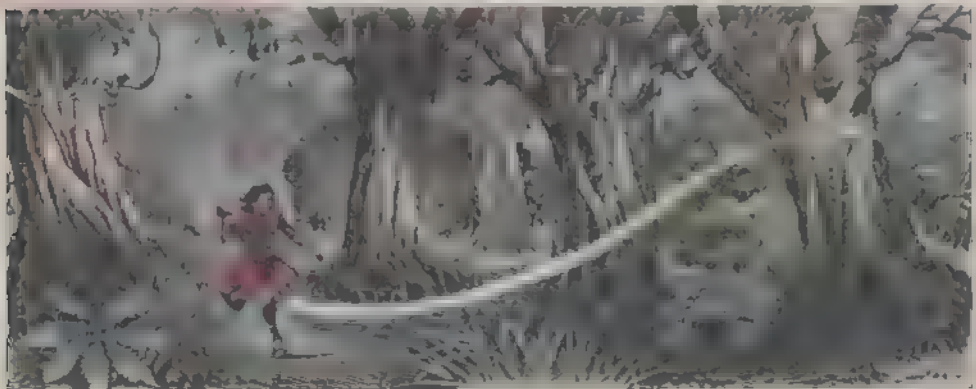
அதற்கு விக்ரிமனும் “நியாய தர்ம யுகத்ததின் போது அந்த மந்திர வான் அதனை வைத்திருப்பவனுக்கு வெற்றியை அளக்கும், என்பதில் சிந்தும் சந்தேகமிடலை ஒரு நாடு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு



கூட்டப்படுக் கொணடி நுகும் போது  
அதை இன்னொரு நாடு தாக்குவது  
கூடித்திய தாமத அவை. அது அநி  
யாயம். அதனால்தான் அபிப்பார்வ  
சக்திசிம்மமாக மந்திரவான் வெற்  
றையை அளித்தது கிரிதான் தான்  
விநாயகிய பெண்ணை வண்புறை  
யால் கவர்ந்து கொண்டு போக  
முயன்றான். அசக்யாரி கணகாங்  
காக அபிப்பாது அவன் மீது எள்ள  
ளவு பிரியமும் இருக்கவில்லை  
எனவே கிரிதனின் அடாத செயல்  
'அநியாயமனதே' அதனால்தான்  
சக்திசிம்மனான அபிப்பாது நடந்த  
வாட போரில் கிரிதான் கோரூப  
பிரானின் இந்த இணை விஷயங்  
களில் நியாயம் சக்திசிம்மனின் பக்  
சமே இருந்தது பட்டத்து ராணி  
இருக்கும்போது ஒரு மண்ணின் இன்  
னொரு விவாகம் செய்து கொள்ளத்  
துடை எதுவும் இல்லை என்றாலும்  
அது தாம நியாயம் என்றாகிவிடாது  
அது தான் மணந்த புதல் மண்ணிலிருத்  
து போகம் செய்வது போலாகும்

அதனால்தான் சக்திசிம்மன் சுயம்  
வரத்தில் கிரிதானை வாட போர்  
புரிந்தபோது. அந்த மந்திரத் தங்க  
வாள மாககத்தியாக மாறியது கண  
காங்கி சுயம்வர விதிப்படி வாட்  
போரில் வெற்றி பெற்ற கிரிதானைத்  
தான் கணவனாக ஏறக வேண்டுமும்  
இதில் அவளது விருப்பம் நெருப்  
பிற்கு இடமே இல்லை எனவே  
அதை அவள் மீதுவது நியாயமல்ல  
அவள் கிரிதானின் கழுத்தில்  
மாலைகளைப் போட்ட கணத்திலேயே  
சக்திசிம்மன் அவளை இனிமணவி  
யாக அவைய முடியாது என்றாகி  
விட்டது. அவன் அதை உணர்ந்த  
தும் மாககத்தியாக மாறியது மறுபடி  
யும் தங்க வாளாகி விட்டது"  
என்றான்.

விகிராமனின் சரியான இந்த பதி  
வை அவனது மௌனம் கலை  
யவே -அவன் சுயந்த வந்த உடலோடு  
வேதாளம் உயராக சிளமயிர் போய்  
மீண்டும் பூருங்க மரத்தில் ஏறிக்  
கொண்டது.



# எனக்கு குழந்தைகள் இல்லை!

உலகம்தான் ஒரு வீட்டு. ஒரு சிறு பகுதியில் வாடகைக்கு இருந்து வந்தான் அனாதை. திடீரென வீட்டு சொந்தக்காரன் அவனிடம் "என் மகனுக்கு கல்யாணப் நிச்சயமாகி விட்டது. பருமகள் வந்தால் நீ இருக்கும் பகுதியும் எங்கள்நகரம், வேண்டாம் அதனால் இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் காலி செய்து கொடுத்து விடு" என்று கண்டிப்பாக கூறிவிட்டான்.

உலகம்தான் வாடகைக்கு வீடு கிடைக்காமா என்று அவைந்தான். அனாதை வீடுகள் காசி இருந்தும் வீட்டுக்காரர்கள் அவனுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்த இணைப்புகளை அவனுக்கு நன்றாக குழந்தைகள் இருப்பதால் ஒரே தொந்தரவாக இருக்கும் என்பதை அதற்குக் காரணம்.

குழந்தைகள் இருப்பதால்தான் தன் தந்தைக்கு வாடகைக்கு வீடு கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்று அந்த உலகநாதனின் எட்டு வயது மகன் ஒரு வீட்டுக்காரரிடம் போய் "ஐயா! எனக்குக் குழந்தைகள் இல்லை தாயும் தந்தையும் ஒரு தம்பகையும் இரண்டு தங்கைகள் மட்டும் இருக்கிறார்கள். உங்கள் வீட்டை வாடகைக்கு எனக்குக் கொடுங்கள்" என்றான்.

சிறுவனின் புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டு வியந்து அந்த வீட்டுக்காரன் அவனுக்கு வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுத்தான்.



# அம்புலிமாமா அனுபந்தம் - 71

தம் நாட்டு மரங்கள் :

## பவளமல்லி

பவளமல்லி மரத்தின் மலர்களின் மேல் பாகம் மல்லிகை பூ போலவும் மலரின் காம்பு பவள நிறத்திலும் இருப்பதால் இதற்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது. இதனைப் பாரிஜாதம் என்றும் கூறுவார்கள். ஸ்ரீ சிந்ஷண பரமாத்மா தம் மனைவி சத்திய பரமாவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற தேவலோகம் சென்று பாரிஜாத மரத்தை வேரோடு பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்டு கருடன் மீது அமர்ந்து பூலோகத்திற்கு கொண்டு வந்தார் எனப் பிரபலமான கதை ஒன்று உண்டு.

மற்றொரு கதைப்படி பாரிஜாதம் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு அரசகுமாரி சூரியனைப் பெரிதும் விரும்பினாளாம். இரவானதும் சூரியன் இவ்வாறு போகவே அவள் மனமொடிந்து இறந்து போனாளாம். அவளது உடல் எரிக்கப் படவே அந்தச் சாமபலால் வளர்ந்தது தான் பாரிஜாத மரமாம். அந்த மரத்தின் மலர்கள் சூரியனின் கதிரொளியைத் தாங்க முடியாமல் காவையிலேயே மரத்திலிருந்து விழுந்து விழுந்து விடுகின்றன.

தாவரவியலின்படி அம் மரத்தை "நிக்டாண்டெஸ் அர்பார்ட்ரிஸ் பிஸ்" என்கிறார்கள். இரவில் பூத்து உதிரும் மரம் என்பது இதன் பொருள். வட இந்தியாவில் இதனை 'இரவு ராணி' என்கிறார்கள்.

நல்ல வாசனையுடன் வெள்ளை இதழ்களையும் சிவப்புக் காம்புகளையும் கொண்ட இச்சிறிய மரங்கள் கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்து சூரிய ஒளி பட்டதும் மரத்திலிருந்து உதிர்ந்து விழுகின்றன. அந்த மரம் நம் நாட்டின் எப்பகுதியிலும் வளர்கிறது. அதிக உயரமில்லாமல் கிளைகளில் எதிர் எதிராக இடைகளையும் கொண்டிருக்கும் இதன் இடையின் மேற்பகுதி சொரசொரப்பாக இருக்கும்.





## மகாவீரரின் அறிவுரைகள்

வர்த்தமான மகாவீரர் கௌதம புத்தனாய் போலீஸ் வைசாலிக்கருகே இருந்த ஒரு அரச வாசத்திலே பிறந்தவர். புத்தருக்கு அறநாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர். இவரை ஜினர் என்றும் குறிப்பிடுவார்கள். ஜினர் என்றால் ஐம்பலங்களையும் வென்றவர் என்பது பொருளாம். இந்த ஜினர் போதித்த மதம் ஐனை மதமாகப் பரவியது.

மகாவீரர் தமக்கு முன் இருபத்து மூன்று 'தீர்த்தங்கரர்கள்' கூறிய அறிவுரைகளைத் தொகுத்து மக்களுக்கு உபதேசம் செய்தார். இவர் இருபத்து நான்காவது தீர்த்தங்கரர்.

மகாவீரர் பனிரேண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தியானத்தில் முழுகி 'சைவல்

யம்' என்ற உயரிய ஞானம் பெற்றார். மகாவீரரின் அறிவுரைகளை அங்கம், பூர்வம், பிரகரணம் என்றெல்லாம் தொகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். விநயமும் விஜயமும் தொகுத்த "லோகப் பிரகாசம்" என்ற நூல் ஐனைமத தத்துவங்களை நன்கு விளக்குகிறது.

மகாவீரரும் கடும் சன்னியாச வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு தூய இன்பம் காண வழிகாட்டினார். பிறப்பு இறப்பு என்பது இல்லாது. போனாலே இந்த இன்பம் கிட்டும். முழு அறிவு, முழு தரிசனம், முழு நெறி என்ற மூன்று ரத்தினமானவற்றைத் தனதாக்கி நடந்தால் அநுநிலையை அடையலாம்.

விதி, மறுபிறப்பு, தவம் செய்து



முத்தி அடைதல் ஆகிய கொள்கைகளில் ஹிந்த மதத்திற்கும் ஜைன மதத்திற்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

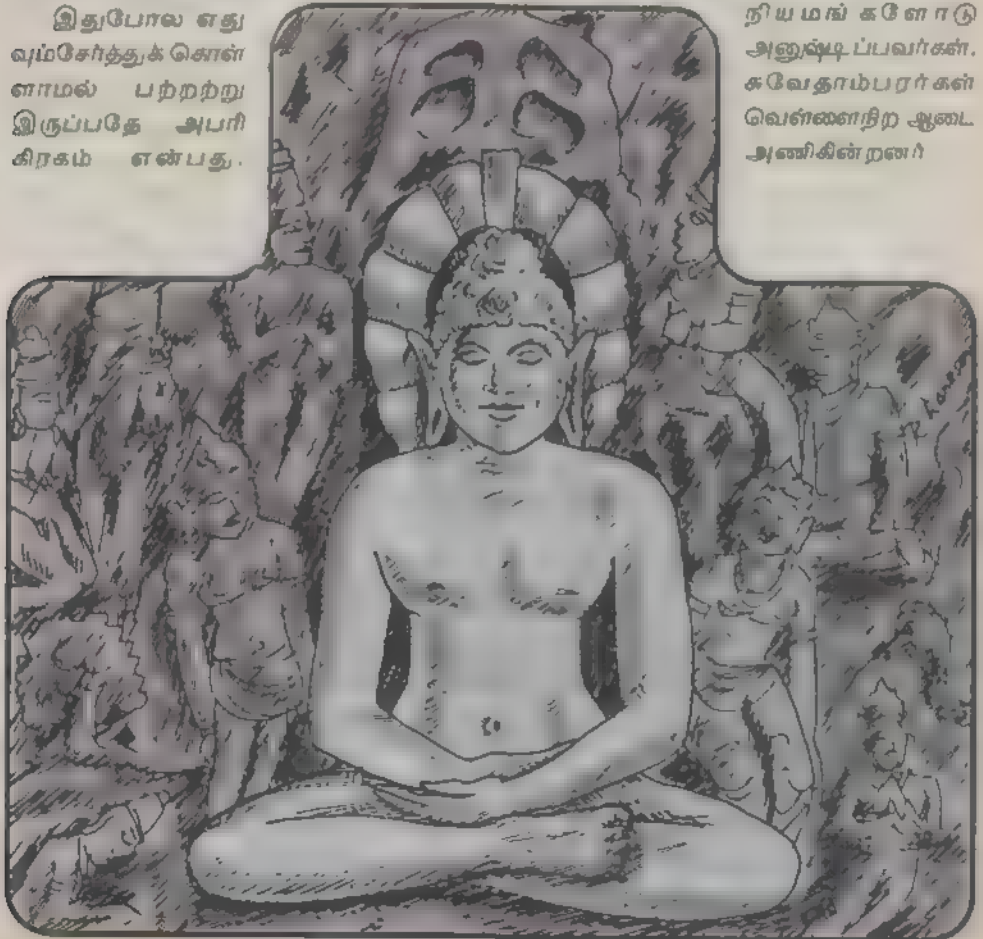
ஜைனமதம் அஹிம்சை, அபரிகிரகம் அதாவது சேர்த்து வைக்காமை, அநேகாந்தம் என்ற மூன்று கொள்கைகளை வலியுறுத்துகிறது. இவற்றில் அஹிம்சைக்கு முதலிடம் அளிக்கிறது. செயலாலன்றி வாக்காலும் மனத்தாலும் ஹிம்சையை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்று போதிக்கிறது.

இதுபோல எதுவும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் பற்றற்று இருப்பதே அபரிகிரகம் என்பது.

இதனாவதான் மகாவீரர் ஆடைகளைக் கூடத் துறந்தார் ஜைன மதத்தின்படி உணவு கூட ஒரு வகையான பந்தமே. உணவு ஏற்காமல் உயிரை விடும் ஜைனர்கள் கூட இப்போதும் இருக்கிறார்கள்!

மகாவீரர் நிர்வாண முத்தி அடைந்த பின் ஜைனர்கள் தீர்ப்பாசனம், சுவேதம், பார்சனம் என்று இருபிரிவுகளாய் வந்திருக்கிறார்கள். ஆடைகளை அணியாமல் மதக் கோட்பாடுகளைக் கருமையான

நியமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள், சுவேதாம்பரர்கள் வெள்ளைநிற ஆடை அணிகின்றனர்.



# உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. 'குளங்கள் நதி' என்று பெயர் பெற்ற இந்திய நதி எது?
2. புகழ்பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் ஓஸ்வர் தாம் எழுதும் போது தாம் வளர்க்கும் பூவையைத் தம் தோளின் மீது ஏற்றிக் கொள்வாராம் அவர் யார்?
3. இராமேஸ்வரம் தீவு எந்த வளைகுடாவில் உள்ளது?
4. பயணம் செய்கையில் தாம் வளர்க்கும் பிராணிகளை எல்லாம் கூடவே அழைத்தச் செல்லும் ஆங்கிலக் கவிஞர் யார்?
5. நம் நாட்டில் 'நகரும் சிவரங்கன்' உருகிக் உள்ளன?
6. பல் மொழிகளை அறிந்த 'அற்புதக் கதைகள்' படைத்து புகழ்பெற்றவர் யார்?
7. புத்தர் பிறந்த லும்பினி வம்சத்தின் இந்நாளையப் பெயர் என்ன?
8. 'பாசில்தான்' என்ற சொல்லை உருவாக்கியவர் யார்?
9. மிகப் பழைய எகிப்திய நூல் எது?
10. உலகில் சர்க்கரையை மிக அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் நாடு எது?
11. உலகில் மிக அதிகமானவர்கள் பேசும் மொழி எது?
12. 'பழைய கடல்கள்', 'புதுக்கடல்கள்' ஆகிய இரண்டிலும் உள்ள நூக்கள் எவ்வளவு?
13. கி.மு நான்காவது நூற்றாண்டில் நம் நாட்டிற்கு வந்த பழைய நூல் எழுத்திய ஐரோப்பிய யாத்திரிகர் யார்?
14. அசோகர் சக்கரவர்த்தி கன் தூதரிகளை அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பியபோது இலங்கையின் மன்னர் யார்?
15. 'எழுத்துக் கதை' என்பதும் அகநிபராவில் மிகப் பழைய நூலை எழுதிய இயந்தியர் யார்? அந்நூலின் பெயர் என்ன?

## விடைகள்

1. குளங்கள் நதி	2. ஓஸ்வர் தாம்	3. பாகிஸ்தான்	4. ஓஸ்வர் தாம்
5. நம் நாட்டில்	6. பல் மொழிகளை அறிந்த	7. லும்பினி	8. 'பாசில்தான்'
9. மிகப் பழைய	10. உலகில்	11. உலகில்	12. 'பழைய கடல்கள்', 'புதுக்கடல்கள்'
13. கி.மு நான்காவது	14. அசோகர் சக்கரவர்த்தி	15. 'எழுத்துக் கதை'	



## பீவன புத்திசாவி

சுப்புவுக்கு தான் அதிபுத்திசாவி என்ற நினைப்பு ஒருநாள் அவன் வீட்டிற்கு அவனது தாய் மாமன் வந்தார் அவர் அவனிடம் "நீதான் அதிபுத்திசாலியாயிற்றே கனிசலாங் கண்ணிச் சாற்றை எடுத்து நெற்றி மீது தடவிக் கொண்டு ஒரு மந்திரம் உச்சரித்தால், பூமிக்குள் இருக்கும் புதையல் தெரியுமா? இது உண்மையா?" என்று கேட்டார்.

சுப்பு பலமாகச் சிரித்து "யார் இதைச் சொன்னது? இதையெல்லாம் நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? மந்திரமாவது, மாங்காயாவது" என்று கேலி செய்தான் அவன் மாமனிடம் "அப்படியா? இந்த பூகளை என் மகள்கள் கமலாவுக்கு இல்லை? அவள் இம்மாதிரி விஷயங்களை நம்புவதோடு எல்லாம் பூம் சொல்லி வருகிறாள்" என்றார்.

சுப்பு கமலாவைப் பற்றி அறிவான். அதனால் அவளை அவ

னுக்கு மணம் பேச முயன்றபோது அந்த மக்குப் பெண்தனக்கு வேண்டாம் என்று கூறி விட்டான் இப்போது, மாமன் கூறியதைக் கேட்டதும் அவன் "இதற்கு நாம் என்ன செய்வது? சிலர் பிறசுகும் போதே மக்காகப் பிறந்து, விடுகிறார்கள்" என்றான்.

அவனது மாமனோ "கமலாவை மக்கு என்று சொல்லிவிட முடியாது, அவள் எதையோ நம்புகிறாள் அது சரியல்ல என்ற நாமதான் அவள்க்கு புத்தியில் படுமா? ச சொல்ல வேண்டும" என்றார் சுப்புவுக்கு இது மாமாவிடம் சவால் போடத் தோன்றியது அவன் உடனேயே திளம்பித் தலபாபாவினை ஊரை அடைந்தான்.

அங்கு அவன் கமலாவைக் கண்டு அவளிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்க, அவள் அவற்றிற்குச் சரியான பதில்கள் அள்க்கு அவனுக்கு வியப்பைத் தருகது இராமயணம், மகாபாரதம்

மேலான காலியங்களை அவள் படித்  
து நகர்த்தாது கணக்கிலும் அவள்  
'பல யாக இந் பபது, கண்டு ஆச்சரி  
யப்பட்டாள்.

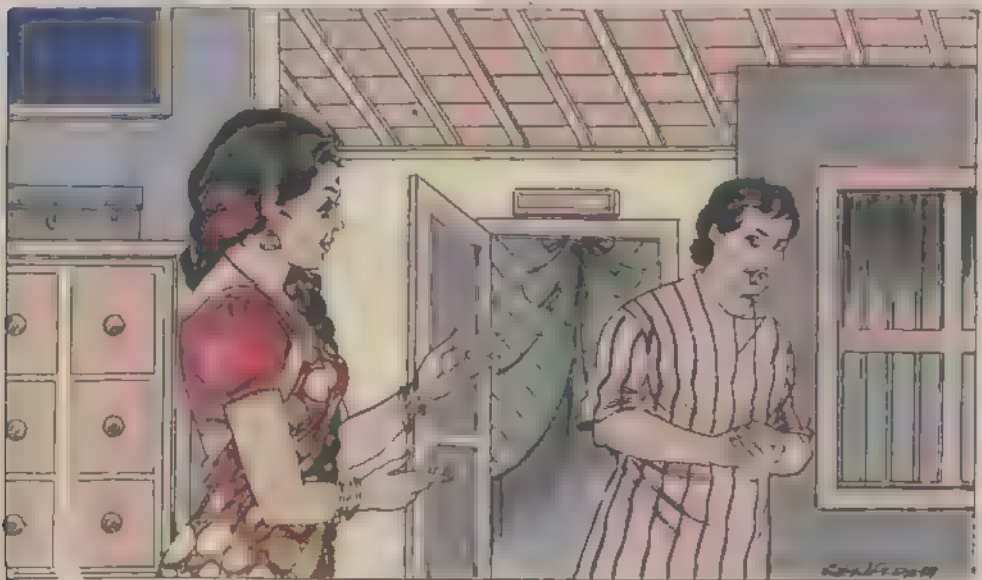
அப்போதும் அவள் "வெறும்  
புக்கல படிப்பு மட்டும் போதாது  
பொது அறிவுர வேண்டும் அது  
இந்தநாள் நீ எதையும் உடனே  
நாளைட மாட்டாய்" என்றான் கமலா  
வும் "அப்படி நான் எதை நம்பினே  
னாம்?" என்று கேட்டாள்.

சுப்புவும் மாமன் கூறிய கரிசலாங்  
கண்ணை சாரி பற்றிச் கூறி "இதை  
நீ நம்புகிறாயா?" என்ற கேட்கலை  
கமலா சிரித்துக் கொண்டே "அது  
உண்மையான என் சிந்தை சீதா  
தான் அதைச் சொன்னாள் அவள்  
ஒரு போதும் பொய் சொல்லமாட்

டாள் அவளுக்குக் கல்யாணமாகி  
ஒரு வருஷம் ஆகி விட்டது ஆறு  
மாதங்களுக்கு முன் அவள் கணவன்  
தான் இதைச் சொன்னானாம் கண  
வன் மனைவியிடம் பொய்யா சொல்  
வான்?" என்று கேட்டாள்.

சுப்புவும் "உன் மாதிரி மனைவி  
இருந்தால் அவள் கணவன் சொன்ன  
எதையும் நம்பி விடுவாள் அது  
பொய்யா மெய்யா என்று கூட  
யோசிக்க மாட்டாள் அது சரி கரிச  
லாங்கண்ணி விஷயத்திற்கு வரு  
வோம்" என்றான் கமலாவும் "நான்  
சொன்னது உண்மையே வேண்டு  
மானால் சீதாவின் கணவனையே  
நீங்கள் சந்தித்துக் கேட்டுப் பாருங்  
கள்" என்றாள்.

சுப்புவும் சீதாவின் கணவனைச்

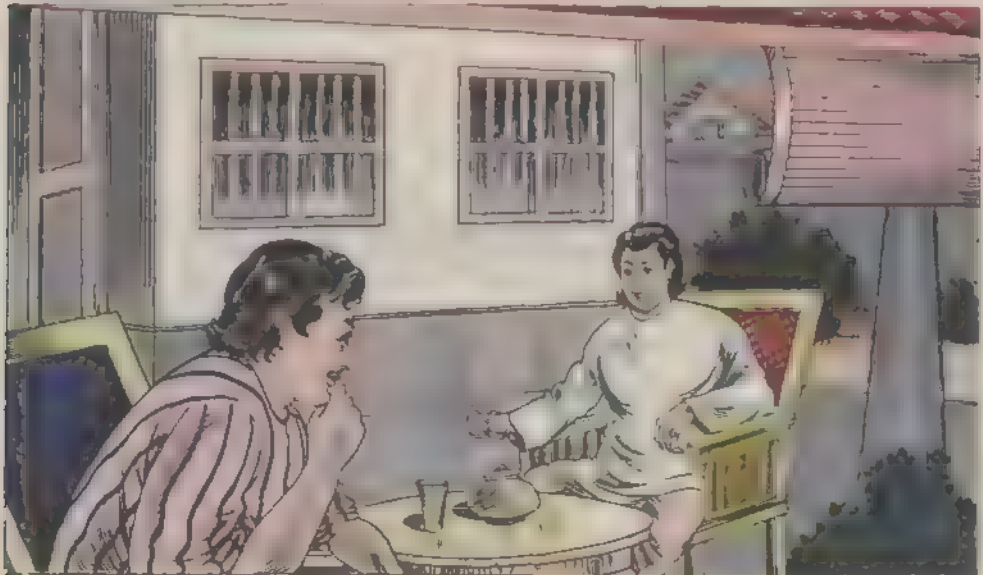




சந்தித்து சுரிசலாங்கண்ணை பற்றிக்  
கேட்டான் அதற்கு அவனும் "அதற்கு  
எட்டு சுரிசலாங்கங்களில் மந்திரங்கள்  
உள்ளன அவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட  
வரிசையாக உச்சரிக்க வேண்டும  
அப்போதுதான் அதன் பலன் கிப்  
படும் இதைப் பெண்கள்தான் செய்ய  
வேண்டும் சீதா ஒரு நாள் இதைச்  
செய்தாள் ஒரு எலி வங்கில் நூறு  
வாக்கன்கள் இறப்பது அவளுக்குத்  
தெரிந்ததாம் அவளுக்கு அந்த  
அபூர்வ சக்தி ஒரு மணி நேரத்திற்கு  
இருந்தது போல யாவாவது இருந்  
தால் அங்கம் இங்கு அலைந்த  
போது எங்குமே பண்கையல் இருக்  
கிறது என்ற பராக்நம்புபவர்கள்  
சீதா சிண்டைத்துத் தோதும் என்று  
திருப்தி அடைந்து விட்டாள் அந்த

சந்தேகத்தில் சுலோக வரிசையைய  
மறந்து விட்டாள் அங்கு தண்ணிறா  
துக் கொண்டு வர பணிபுரிந்து  
ஆண்டுகளாகும்" என்றான்

சுப்புவும் "அவ்வளவு நீண்ட  
காலமா?" என்று கேட்கலாம் அவனுட  
"நாங்கள் கூட நீங்கள் நினைப்பது  
போலத்தான் எண்ணினைம  
ஆனால் உங்கள் மாமன் மகள்  
கமலா அந்த எட்டு சுலோகங்களை  
எவ்வளவு வரிசைப்படுத்தலாம்  
என்று கணக்கிட்டு நாற்பதாயிரத்து  
முன்னூற்ற இருபது என்று சொண்  
னாள் இந்த சுலோகங்களை ஒரு  
அமாவாசையன்ற சொன்னால்  
பலன் கிடைக்கும் ஒரு ஆண்டு நகுப்  
பணிபுரிந்து அமாவாசைகள் நாம்  
அதிஷ்ட முள்ளவாகளானால் பணி





உடைய இதை என் சிநேகிதி ஒழுத்தி சொன்னாள்" என்றாள்.

சுப்புவும் "அந்த மந்திரம் என்ன வென்று தெரியுமா?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான் கமலாவும் "உங்களுக்குத் தத்தான் இதிலெல்லாம் நம்பிக்கை இல்லையே உங்களுக்கு எதற்கு அந்த மந்திரம்?" என்று கேட்டாள். அதற்கு சுப்பு "யார் யாருக்கு எப்படியெல்லாம் அதிர்ஷ்டம் அடிக்கடிதான். யார் கண்டார்கள்?" என்றான்.

கமலாவும் "சரி. இப்போதே போய் அதைத் தெரிந்து கொண்டு வந்து சொல்கிறேன்" என்று கூறிச் சென்றாள் சற்று நேரத்தில் திரும்பி வந்து அவள் "நிறைய பசுமாட்டுச் சாணம் சேகரித்து, விற்று மிகளாகத் தட்ட வேண்டும் அதைக் கொண்டு தீவிரமாம் செய்து அந்த சாம்பலை எடுத்து உடம்பின் மீது பூசிக் கொண்டு காபேரி ஆற்றில் குளித்து விட்டு வந்து இந்த மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும் அப்போது எவ்வளவு மாட்டுச் சாணத்தைத் தொடுகிறோமோ அவ்வளவும் தங்கமாகி விடும்" இப்படியுத்தான் உலகத்துத் தங்கம் எல்லாம் உருவாகிறது என்று சத்தா சொல்கிறாள் இது உண்மையா?" என்று கேட்டாள்.

சுப்புவும் "நான் மாட்டுச் சாண விஷயத்தைக் சவனித்துக் கொள்கிறேன் நீ சரிசொங்கண்ணி விஷயத்தில் சவனப் செலுத்து யார் முதலில் வெற்றி பெறுகிறாமோ அவரே மிக

ரெண்டு வருடங்களில் பயனடையலாம் அதிர்ஷ்ட கட்டையானால் இரண்டாயிரத்து அறுநூற்று எண்பத்து எட்டு ஆண்டுகள் கூட ஆகலாம் இதெல்லாம் அவரவருக்குத் தோன்றும் விதத்தில் செய்ய வேண்டியதாகும்" என்றான்.

சுப்புவும் "அந்த எட்டு சுலோகங்களை மட்டும் சுருங்கு நாள் சரியான வரிசையில் கொண்டு வந்த சிறீரண்" என்றான் எனவே சத்தாவின் கணவனான ஷத் ஸ்லைச் சுவடியிலிருந்து சுலோகங்களைக் குறித்துக் கொடுத்தான் சுப்பு அதை எடுத்துக் கொண்டு விட்டை அடைந்த போது சமஸ்கிருத அகதான் மந்திரத்தால் மாட்டுச் சாணத்தைத் தங்கமாக்கி விட

வும் புத்திசாலி எனக் கொள்ளலாம்” என்றான்.

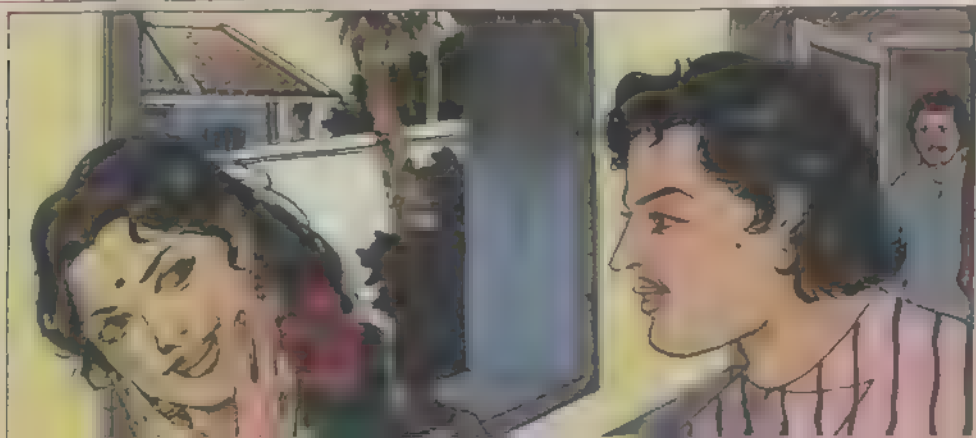
அப்போது கமலா “இந்த மாதிரி வேலைகளில் ஈடுபட்டு நேரத்தை வீணாக்குவதற்கு நான் என்ன முட்டாளா?” என்றாள் சுப்புவும் “நீதான் இவற்றிலெல்லாம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறாயே. அப்படியானால் செயலில் இறங்க வேண்டியது, தானே” என்றான்.

அப்போது கமலா “இதையெல்லாம் நம்புவதால் எனக்கு எவ்வித நஷ்டமும் இல்லை அதனால் நம்புகிறேன் இவற்றின்படி நடந்தால் எனக்கு நஷ்டம்தான் லாபம் எதுவும் இல்லை இது வரை என்னிடம் யாரையோ ஏதேதோ சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லக் காரணம் அவற்றை எல்லாம் நான் நம்புகிறேன் என்பதே. ஆனால் நம்புவதோடு சரி. அவற்றின்படி நான் நடப்பதில்லை. அவை பற்றி யோசிப்பதும் இல்லை. நான் என் நோத்தின் பெரும்பகுதியை புத்தகங்களைப்

படிப்பதில் கழிக்கிறேன்” என்றாள்.

அதுகேட்டு சுப்பு தன்னைவிட கமலா புத்திசாலி எனத் தெரிந்து கொண்டான் “உன்னைவிட புத்திசாலி நான் என நினைத்து வந்தேன். சீதாவின் கணவன் கூறியதைக் கேட்டு நேரத்தை வீணாக்கினேன். யாராவது எதையாவது சொன்னால் அதைக் கேட்டுக் கொள்ளலாம் அது தவறென வாதம் புரிவதோ அல்லது அதன்படி நடப்பதோவீண. உன்னைவிட எனக்கு அறிவு குறைவு என ஒப்புக் கொள்கிறேன் இனி நான் உன்னை மணக்கத் தயார் உனக்கு சம்மதமா?” என்று கேட்டான்.

கமலாவும் “நீங்கள் சொல்வதை நம்புகிறேன் உடனேயே பதில் சொல்லா விட்டாலும் விரைவில் என் தந்தை இதற்கு பதிலளிப்பார்” என்றாள் அப்போது தான் சுப்புவுக்கு தன்னிடம் மாமா ஏன் சவால் விட்டார் என்பது புரிந்தது. புத்திசாலியான மனைவி கிடைக்கிறாளே என்று அவன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.





## யாருக்கு சுதுனம்

இந்திரபுரியை இந்த வர்மன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் மாதமொரு முறை காட்டி ந்து போய்க் கொடிய மிருகங்களை வேட்டை யாடுவது வழக்கம் ஆனாலு ஒரு முறை தொடர்ந்தாற் போல் ஆறு மாதங்களுக்கு வேட்டையாடப் போக முடியவில்லை காரணம் அரசாங்க அலுவல்களில் மூழ்கி விட்டது தான்.

இனி அதிக வேலை இல்லை எனக் கண்டு அவன் ஒரு நல்ல நாளாகப் பார்த்து வேட்டைக்கு கிளம்பினான். அவன் தன் பரிவாரங்களைக் கோட்டை வாசலுக்கு வந்த போது எதிரே ஒரு விறகு வெட்டி கோடாலியும் கையுமாக வருவதைக் கண்டான்.

இந்நவரமன் அவனை நிறுத்தி "அட அறிவற்றவனே! வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு நல்ல நாள்

பார்த்து நான் வேட்டைக்குக் கிளம்பும் போது அபசகுனமாக நீ எதிரே வருகிறாயே இன்று மட்டும் என் வேட்டை நல்லவிதமாக நடக்காவிட்டால் நான் திரும்பி வந்து உன் தோலை உரித்து விடுவேன்" என்று எச்சரித்து விட்டுப் போனான்.

அந்த விறகு வெட்டியின் பெயர் கட்டையன். அவன் அன்று தான் மனைனுக்கு எதிராக வந்த அபசகுனமானது தலைவிதியே என்று தன்னைத்தானே நொந்தது கொண்டான். மனைனுக்கு அன்று வேட்டையாடப் பல மிருகங்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்று அவன் கடவுளை வேண்டிக் கொண்டான்.

அன்று இந்நவரமனுக்கு வேட்டையில் பல மிருகங்கள் கிடைத்தன. ஒரு சிங்கம், நான்கு புலிகள், சில காட்டுப் பன்றிகள் என்று பலவற்றை மன்னன் அடித்துக்கொன்றான் இது



தன் முன் விறகு வெட்டி எதிரே வந்த சகுனத்தால் ஏற்பட்ட நற்பலன் என அவன் மகிழ்ந்தான்.

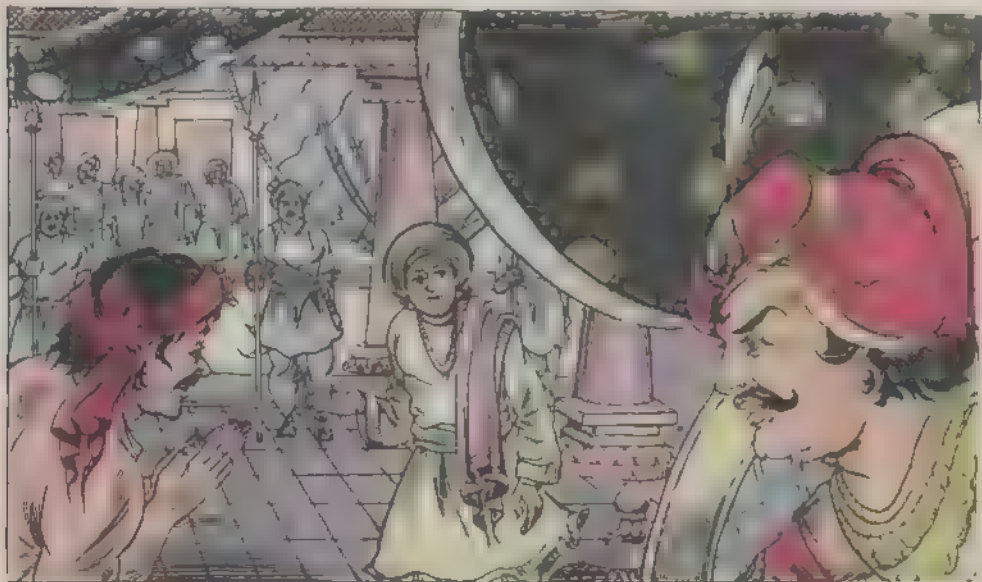
வேட்டையில் ஒருநது திரும்பிச் சென்ற இந்நவீனமன கடையனை அழைத்து வரச் சொல்லி அவன் வந்ததும் "நான் வேட்டைக்குப் போகும்போது உன்னைப் பார்த்த தால்தான் எனக்கு வேட்டையில் பல மிருகங்கள் கிடைத்தன நீ காட்டி ந்துப் போனாயே. உனக்கு என்ன கிடைத்தது?" எனக் கேட்டான்.

கட்டையனும் "அரசே! நேற்று உங்களை முதலில் நான் கண்டதால் பெரிய பெரிய மரங்களை என் கோடாலி அநாயாசமாக வெட்டி வீழ்த்தியது. இதனால் எனக்கு தினமும் கிடைக்கும் பணத்தை விட

இரு மடங்கு அதிகமாகக் கிடைத்தது. நாங்கள் தங்களை வாழ்த்திக் கொண்டு நேற்றிரவு வயிறு நிறைய உண்டோம்" என்றான்.

இது கேட்டு மகிழ்ந்த மன்னன் ஏதோ சொல்லப் போகையில் ராஜவைத்தியர் எழுந்து "அரசே! இவன் சொல்வது முழுப் பொய் நேற்று இவன் மயக்கமுற்றுக் காட்டில விழுந்து கிடக்கவே பச்சிலை பற்க்கச் சென்ற நான் இவனுக்குச் சிகிச்சை அளித்த இவன் உயிரைக் காப் பாற்றினேன்" என்றார்.

அதைக் கேட்டு இந்நவீனமன கோபத்தோடு "அடே! என் முன் பொய்யா சொன்னாய்? நீ உண்மையில் நடந்ததைச் சொல்லப் போகிறாயா அல்லது உன் தோலை உரிக்



கட்டுமா?" என்று கத்தினான் அது கேட்டு கட்டையன் நடுநடுங்கியவாறே கூறலானான்.

"நான் விறகு வெட்டக் காட்டி நுதப் போனதும் நீங்கள் எச்சரித்தது பற்றியே யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன் அப்படியே ஒரு மாதத்தை வெட்டப் போனேன் அதனருகே இருந்த புற்றை சுவனியாமல் நான் மிதித்து விட்டேன். அதிலிருந்து விஷப் பாம்பு என்னைக் தீண்டி விட்டது; நான் மயக்கமுற்று நினைவிழந்து விட்டேன்

அப்போது பச்சிலைப் பறிக்க வந்த ராஜ வைத்தியர் அவரு கிடைத்த பச்சிலைகளைக் கொண்டு சிகிச்சை செய்தார் அவர் என் மடலில் ஏறிய விஷத்தைப் பிளக்கி என்னை ஓட்டத்தில் மடகா வைத்து விட்டுச் சென்றார் நான் மாலையாற போது எழுந்து மெதுவாக நடந்து வந்த என் குடிசையை அடைந்தேன் "

இவ்வாறு கட்டையன் கூறியதைக் கேட்டு மன்னன் "அடடா! என்னை நீ யுகுவில் இன்று பார்த்ததாலா

இப்படி எல்லாம் நடந்தது? இவ்வளவு நடந்தும் நீ மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதாக ஏன் பொய் பேசினாய்?" என்று கேட்டான்.

அப்போது கட்டையன் "இன்று உங்களைப் பார்த்துதானே காட்டில் என்னைப் பாம்பு கடித்தும் கூட ராஜ வைத்தியரிடம் சிகிச்சை பெறும் பாக்சியம் பெற்றேன் இதனால் கெட்டதைச் சொல்லி உங்கள் மனதை நோக்கச் செய்ய வேண்டாம் என்ற மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகக் கூறினேன்" என்று கூறினான்

அது கேட்டு இந்துவர்மன் தன் மனத்துள் "இவன் என்னை பார்த்து தானே பாம்பு கடித்தது என்று குற்றம் சாட்டாமல் என்னால் அவனுக்குப் பெரும பாக்சியம் கிடைத்ததாகக் கூறி எப்படித் திடுப்பி விட்டான்" என்று எண்ணி அவனுக்கு நூறு பொற்காசுகளைப் பரிசாக அளித்ததோடு அவனைத் தன் அரண்மனையில் வேலைக்குர் அமர்த்திக் கொண்டான்.





## மங்கிரதம்

துஷ்யந்தனுக்குப் பிறகு பரதன் நாட்டின் மன்னனானான். அவன் கணவ மகரிஷியை ஆஸ்தான புரோகிதராகக் கொண்டு நன்கு ஆட்சி புரிந்தான். அவனது கொள்கைப் பேரன் ஹஸதி இவனது பெயரிட்தான் ஹஸதினாபாம் நிறுவப்பட்டது. இந்த ஹஸதியின் ஐந்தாவது தலைமுறையில் வந்தவன் சூரு இவன் பெயரில் சூருக்ஷத்திரம் ஏற்பட்டது. சூருவின் ஏழாவது தலைமுறையில் வந்தவன் பிரதீபன்.

பிரதீபனின் மனைவி சிரியின் மகளான சந்ததை இவர்களுக்கும் பிறந்தவர்கள். தேவாரி, சந்தனு என்ற இரு மைந்தர்கள் இவர்களில் தேவாரி தவம் செய்யக் கானகம் சென்று விடவே அவனது தம்பி சந்தனு நாட்

டின் மன்னனானான்.

ஒருமுறை சந்தனு வேட்டையாடியவாரே சங்கை நதிக்குரையை அடைந்தபோது, அங்கு ஒரு அழகிய பெண்ணைக் கண்டான். அவள் தேவலோகப் பெண்ணோ என எண்ணி அவன் மயங்கி நிற்கையில் அந்தப் பெண்ணும் அவனைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்தாள். இருவரும் ஒருவரையொருவர் விருமபுவதை உணர்ந்தார்கள்.

சந்தனு அவளை அணுகி "அழகியே! நீ யார்? தனியாக இங்கு ஏன் நின்ற கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான். அப்போது அவள் "நீங்கள் என்னை மணக்க விரும்புவது தெரிகிறது. ஆனால் நான் ஒரு நாந்தனையின பேரிட்தான் உன்னை



மணப்பேன் நூது விவாகம் ஆனபின் நான் எதைச் செய்தாலும் நீங்கள் தடுக்கக்கூடாது அதற்காக என்னைத் தடுத்தாலோ, கடிந்து கொண்டாலோ உங்களை விட்டுப் போய் விடுவேன் இதற்கு சம்மதமாமா?" என்று கேட்டாள் சந்தனுவும் அதற்குச் சம்மதித்து அவளை மணந்து கொண்டான்.

அவர்களுக்கு வரிசையாக ஆண குழந்தைகளாகப் பிறக்கலாயின. குழந்தை பிறந்ததும் சந்தனுவின் மனைவி அதனை கங்கை நதியில் எறிந்து, வரலானாள் இப்படியாக அவள் தான் பெற்ற ஏழு ஆண குழந்தைகளை கங்கையில் எறிந்ததும் சந்தனு அச்செயல் பற்றி மனம்

புழங்கினானேயல்லாது எதிர்த்து ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை அதற்குக் காரணம் எங்கே அந்த அழகி தன்னை விட்டுப் பிரிந்து போய் விடுவாளோ என்று அவன் பயந்ததுதான்.

ஆனால் அவள் தான் பெற்ற எட்டாவது குழந்தையைக் கங்கையில் எரியப் போனபோது சந்தனு அவளைத் தடுத்து "இனியும் உன் அடாத செயலை நான் பொறுக்க மாட்டேன் நீ பெண்தானா? நீ பெற்ற குழந்தையை சாகடிக்கிறாயே இந்த ஒன்ற குழந்தையாவது உயிர் வாழட்டும்" என்றான்.

அவளும் "ஆம். வாழட்டும் நான் வந்த வேலையும் முடிந்தது இனி நான் போகிறேன்" என்றாள் சந்தனுவும் "உண்மையில் நீ யார்? ஏன் இப்படிச் செய்து வந்தாய்?" என்று கேட்டான். அவளும் தன்னைப் பற்றிக் கூறலானாள்.

"நான் கங்காதேவி. எனக்குப் பிறந்த எட்டு குழந்தைகளும் அஷ்டவசுக்கள். அவர்கள் வசிஷ்டரின் சாபத்தால் மானிடப் பிறவி எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர்களது சாபத்தைப் போக்கவே நான் மானிடப் பெண்ணாக வந்து, உங்களை மணந்து, அவர்களைக் குழந்தைகளாகப் பெற்று உடனேயே கங்கையில் எறிந்த ஏழு பேர்களின் சாபத்தைப் போக்கினேன். எட்டாவது வசு கொஞ்ச காலம் பூலோகத்தில் இருக்க



வேண்டும் என்பதால் விதி உங்களைக் கொண்டு என்னைத் தடுத்தது இவனை வாழ வைக்கிறது நான் இவனை வளர்த்து கல்வி அளித்துப் பெரியவனாக்கி உங்களிடம் சேர்க்கிறேன் இப்போது என நிபந்தனை படி உங்களை விட்டு பிரிந்து போகிறேன்."

இவ்வாறு கூறி கங்கை தான் பெற்ற குழந்தையாடு மாயமாய் மறைந்து போனான் மனைவியையும் பகலையும் இழந்த சந்தனு சவலைப் பட்டவாறே தன் நாட்களைக் கழித்து வந்தான் இப்படியாகச் சில ஆண்டுகள் கழிந்தன.

ஒருநாள் கங்கை கரைக்குச் சென்ற சந்தனு திடீரென ஆற்றின் நீர் குறைந்து கொண்டே போவது கண்டு

ஆச்சரியப்பட்டு அதற்கு என்ன காரணம் என்று சுற்றிலும் பார்த்தான் சற்று தூரத்திலே ஒரு வாலிபன் அம்புகளால் அணை கடடி ஆற்றின் நீரைட்டத்தைத் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான்.

அப்போது கங்காதிதவி சந்தனு முன் வந்து "இவன்தான் உங்களை மறைத்தான் இவனை நன்கு வளர்த்துப் பெரியவனாக்கி விட்டான் இவன் வசிப்பு இடம் தேவதங்களை யெல்லாம் சுற்றி நுக்கிறான் பச்சராமரிடம் வில் வித்தை கற்றான் இவன் பெயர் தேவவிதகன் இனி நீங்கள் இவனை உங்களைவிட அழைத்துச் செல்லலாம்" எனக் கூறி அந்த வாலிபனைச் சந்தனுவிடம் ஒப்படைத்தான் சந்தனுவுமே தேவவிதனைத் தன்னோடு





அழைத்தப் போய் அவனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டினான்.

நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தன ஒரு நாள் சந்தனு யமுனை நதிக்கரையோரம் போய்க் கொண்டிருக்கையில் எங்கிருந்தோ நறுமணம் வீசுவதை உணர்ந்தான் அதிசயத்தில் அவன் சென்று அந்த வாசனை ஒரு அழகிய பெண்ணிடமிருந்து வருகிறது என்று தெரிந்து கொண்டான்.

சந்தனு அவளை அணுகி "பெண்ணே நீ யார்? உன் தந்தை எங்கே இருக்கிறார்?" என்று கேட்டான் அவளும் "நான் மீனவ மன்னன் மகள் என் பெயர் மச்சகந்தி என்னை யோஜனகந்தி என்றும் அழைக்கிறார்கள் என் தந்தையின்

கட்டளைப்படி படகு ஓட்டி பயணி சுளைக் கரை சேர்க்கிறேன்" என்றான்

சந்தனு உடனே மீனவ மன்னனைக் கண்டு "உன் மகளை எனக்கு மணம் செய்து வைக்கிறாயா?" என்று கேட்டான் அம்மன்னனும் "உங்களை என் மாப்பிள்ளையாக அடைய நான் மிகவும் கொடுத்த வைத்தவன் ஆனால் ஒன்று சொல்லிவிட விரும்புகிறேன் என் மகளுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைதான் உங்களுக்கு பின் அரசனாக வேண்டும். இதற்குச் சமர்த்ததால் உங்களுக்கு என் மகளை விவாகம் செய்து வைக்கிறேன்" என்றான்

தேவவிரதன் இளவரசனாகப் பட்டம் கட்டப்பட்டதால் இந்த நிபந்தனையை ஏற்க இயலாமல் சந்தனு ஹஸ்தினாபுரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றான் ஆனால் அவன் மனமோ மச்சகந்தியை மணந்து கொள்ள முடியவில்லையே என்று ஏங்கியது

தன் தந்தை எதற்கோ கவலைப் படுவதைக் கண்ட தேவவிரதன் அதன் காரணம் என்ன என்று கேட்டான் சந்தனுவும் மீனவ மன்னன் கூறியதையும் மச்சகந்தியைப் பற்றியும் சொன்னான் தேவவிரதன் உடனே தன் பரிவாரங்களோடு கிளம்பிப் போய் மீனவ மன்னனைக் கண்டான் அவனிடம் "நீ உன் மகளை என் தந்தைக்கு மணமுடித்துக் கொடு" என்று கேட்டான்.

அம்மன்னனும் "அவள் உன்னைமயில் உபரிவசுவின் மகள் அவர்

இவளை என்னிடம் ஒப்படைத்து இவளுக்கு ஏற்றவனை மணம் செய்து வைக்கச் சொன்னார் இவள் பெயர் சத்தியவதி. உங்கள் தந்தையிடம் கூறிய நிபந்தனைபடி இவளை நான் மணம் செய்து கொடுக்கச் சித்துமாக இருக்கிறேன்" என்றான்.

தேவவிரதனும் "உன் பேச்சிலிருந்து, நீ ஏதோ சந்தேகப்படுகிறாய் என்று தெரிகிறது என் தந்தைக்குப் பின் நான் அரசனாக மாட்டேன் சத்தியவதிக்குப் பிறகும குழந்தையே நாடாளும் உரிமை பெறுவான் இதற்கு நான் சத்தியம் செய்து கொடுக்கிறேன்" என்றான் எல்லோரும் கேட்கும்படியாக.

அப்போது அம்மன்னன் "இந்த மாதிரி யாராலும் சத்தியம் செய்ய முடியாதுதான் நீங்கள் நாடு வேண்டாம் என்றாலும் உங்களுக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தைகள் பேசாமல் இருப்பார்களா?" என்று கேட்டான். தேவவிரதனும் "ஐயா! எனக்கு நாடு வேண்டாம் என்று சத்தியம் செய்தேன் என் குழந்தைகள் உரிமை கொண்டாடுவார்களோ என்ற பயமும் உங்களுக்கு வேண்டாம் நான் விவாகமே செய்து கொள்ளப் போவதில்லை. பிரமமச்சாரியாகவே வாழ் நாள் முழுவதும் இருப்பேன் இது சத்தியம் இனி நீங்கள் தயங்காமல் உங்கள் மகளை என் தந்தைக்கு விவாகம் செய்து வைக்கலாம்" என்றான் அம்மன்னனும் திருப்தி அடைந்து



தன் மகளை சந்தனுவுக்கு மணம் செய்து வைத்தான் தேவவிரதன் இவ்வாறு பயங்கரமான சத்தியங்களை செய்ததால் அவனுக்கு பீஷ்மன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது பீஷ்மன் என்றால் பயங்கரம் என்று பொருள்

சந்தனுவுக்கும் சத்தியவதிக்கும் சித்திராங்கதன், விசித்திரவீரியன் என் இரு புதல்வர்கள் பிறந்தார்கள் இவர்கள் குழந்தைகளாக இருக்கும்போதே சந்தனு, இறந்து போனான். பீஷ்மர்தம் தந்தையின் சமீப சடங்குகளைச் செய்து விட்டு சத்தியவதியின் மூத்த மகனான சித்திராங்கதனுக்கு பட்டா பிஷேகம் செய்தார்.

சித்திராங்கதன் மிகுந்த பலசாலி ஒருமுறை சித்திராங்கன் என்ற



கருதாவினோடு சித்திராங்கதன் போர் புரிந்து இறந்து போனான்.

பீஷ்மர் சித்திராங்கதன் இறந்த தற்காக மிகவும் மனம் வருந்தினார் அவர் விசித்திரவீரியனை நாட்டின் மன்னனாக்கினார் விசித்திரவீரியனோ சிறுவனாக இருந்ததால் பீஷ்மரே ஆட்சியை கவனித்து வரவேண்டும் என்று சத்தியவதி கேட்டுக் கொண்டாள் அவரும் அவன் வயதிற்கு வரும் வரை அப்பொறுப்பை ஏற்பதாக கூறினார்.

விசித்திரவீரியன் வளர்ந்து, விவாக வயதை அடைந்தான். அச்சமயத்தில் காசி மன்னன் தன் மூன்று புதல்விகளான அம்பை, அம்பிகை, அம்பாலிகை ஆகிய மூவருக்கும் சுயம்

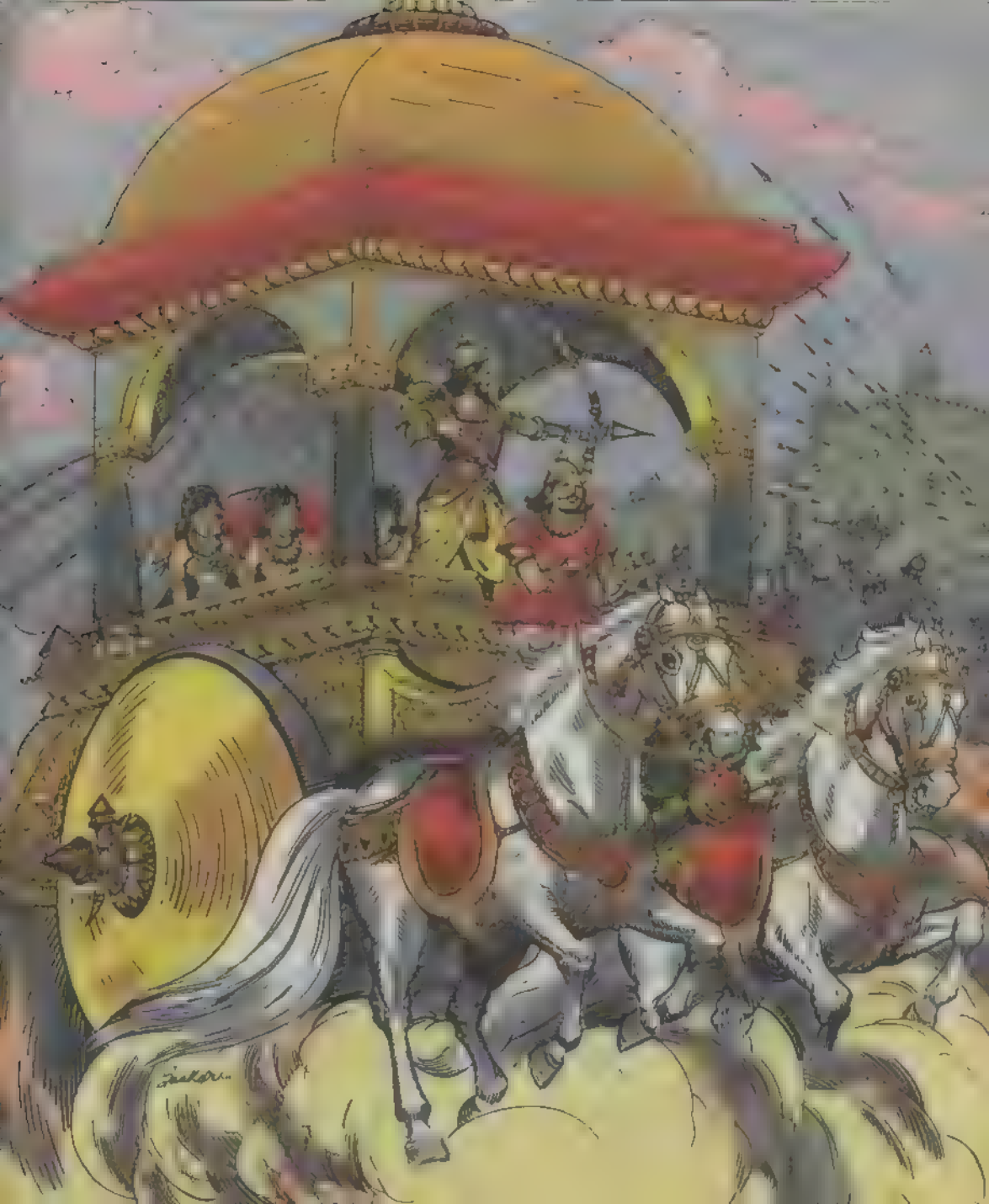
வரம் நடத்தப் போவதாக அறிவித்தான்.

பீஷ்மர் இந்த சுயம்வரம் பற்றி சத்தியவதியிடம் கூறித் தம் ரதத்தில் ஏறி அமாநது காசி நகருக்குச் சென்றார் சுயம்வரத்திற்கு பல மன்னர்களும் அரசகுமாரர்களும் வந்திருந்தார்கள் காசி மன்னன் தன் புதல்விகளிடம் அவர்களைப் பற்றிக் கூறிக் கொண்டிருக்கையில் பீஷ்மர் எழுந்து வந்து "நான் இந்த மூன்று அரசகுமாரிகளையும் என் தம்பி விசித்திரவீரியனுக்கு மணமுடித்து வைக்க என் தீதரில் அழைத்துச் செல்வப் போகிறேன் என்பனோடு போர் புரிந்து அவர்களை விடுவிக்க யாராவது இருந்தால் அவ்வாறு செய்யலாம்" என்றார்.

எல்லோருமே பீஷ்மரைத் தாக்கலாயினர் ஆனால் பீஷ்மரை அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை சிலர் படுகாயமுற்ற. ஓடினர் அதுகண்டு மற்றவர்களும் பயந்து ஓடிப் போயினர் அப்போதும் சால்வன என்ற மன்னன் பீஷ்மரை எதிர்க்க வந்தான். அவர் அவனையும் புறமுதுகு காட்டி ஓடச் செய்துவிட்டு மூன்று அரசகுமாரிகளுடன் ஹஸ்தினாபுரத்தை அடைந்தார்.

அவர் சத்தியவதியிடம் அந்த மூன்று அரசகுமாரிகளையும் ஒப்படைத்த இனி அவர்களை விசித்திரவீரியனுக்கு விவாகம் செய்து வைக்கலாம் எனக் கூறினார் அப்போது





அவர்களில் முத்தவளான அம்பை  
 “நான் இதற்கு முன்பே சால்வ மன்  
 னரை என் கணவராக மனதில்  
 வரித்து விட்டேன் அவரும் என்னை  
 மனதார நேசிக்கிறார் சுயம்வரம்  
 மட்டும் ஒழுங்காக நடந்திருந்தால்  
 நான் அவர் கழுத்தில்தான் மாலை  
 போட்டிருப்பேன் ஆனால் அபலை  
 யான நான் என்ன செய்யமுடியும்?  
 நான் என் விருப்பத்தை கூறி விட்  
 டேன். அதை நீங்கள் நிறைவேற்றி  
 வைப்பது தான் நியாயம்” என்றாள்

பீஷ்மர் பெரியவர்களையும் அமைச்  
 சர்களையும் புரோகிதர்களையும்  
 கலந்து, ஆலோசித்து விட்டு அவர்  
 களது அனுமதி பெற்று, அம்பையை  
 சால்வனிடம் அனுப்பிவிட்டு மற்ற  
 இருவரையும் விசித்திரவீரியனுக்கு  
 மணமுடித்து வைத்தார்.

மணமானதும் விசித்திரவீரியன்  
 ஆட்சி பற்றிக் கவலைப்படாமல்  
 தன் இரு மனைவிகளுடன் சுகமாக  
 காலம் கழிக்கலானான் அவனைச்  
 சில நாட்களில் கூடியரோகம் என்ற

எலும்புருக்கி நோய் பற்றிக் கொண்  
 டது. அதனால் அவன் விரைவி  
 லேயே இறந்து விட்டான்.

பீஷ்மர் அவனுக்கு ஈமச் சடங்கு  
 களைச் செய்து, விட்டு சத்தியவதிக்கு  
 ஆறுதல் கூறினார். சில மாதங்களான  
 தும் சத்தியவதி பீஷ்மரிடம் “மகனே!  
 உன் தந்தையின் வம்சம் நிலைத்தி  
 ருக்க யாராவது ஒரு பெண்ணை நீ  
 மணந்து கொண்டு நம் வம்சம் அழி  
 யாமலிருக்கச் செய்யலாம்” என்றாள்.

பீஷ்மர் அவள் கூறியதை ஏற்காமல்  
 “நான் ஒருபோதும் என் முடிவை  
 மாற்றிக் கொள்ளமாட்டேன் வம்சம்  
 அழியாதிருக்க உன் மருமகர்கள்  
 உத்தம உயர் ஜாதிக்காரர்கள் வாயிலா  
 கக் குழந்தைகளைப் பெறலாம்  
 முன்பு பரசுராமர் கூத்திரிய மன்னர்  
 களைப் பூண்டோடு அழித்தபோது,  
 அவர்களது மனைவிகள் இந்த வழி  
 யைக் கடைப்பிடித்து, தம் வம்சங்கள்  
 அழியாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள்  
 எனவே நாமும் அவ்வழியைப் பின்  
 பற்றுவோம்” என்றார்.



# சொர்க்கத்தில் குதிரைப்படையா!

**மா**ளவ மன்னன் மணிவீரமனுக்கு மகாபாரதம் கேட்பதென்றால் சலிப்பே ஏற்படாது. பாரதக் கதையை யார் எப்படிச் சொன்னாலும் அவர்களுக்கு அவன் ஏதாவது பரிசளிப்பான்.

ஒருமுறை மணிவீரமன் ஒருநாள் மாலையில் தன் கிழக் குதிரை மீதமர்ந்து தன் பூங்காவில் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தான். அப்போது விகடகவி அவனுக்குப் பாண்டவர்கள் சொர்க்கம் அடைந்த கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

கதை முடிந்ததும் மன்னன் தன் கிழக் குதிரையை விகடகவிக்குப் பரிசாக அளித்தான். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் விகடகவி நடந்தே வருவதைக் கண்ட மன்னன் "நான் கொடுத்தக் குதிரை இருக்க, ஏன் நடந்து வருகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

விகடகவியும் "பாண்டவர்கள் சொர்க்கம் போன கதையை அன்று தங்களோடு அதுவும் கேட்டதா? அதனால் அது, பாண்டவர்களின் குதிரைப் படையில் சேரப் பிடிவாதம் பிடித்து சொர்க்கத்திற்குப் போய் விட்டது" என்றான்.

அதுகேட்டு மன்னன் விகடகவிக்குத் தான் கொடுத்த கிழக் குதிரை எவ்விதத்திலும் பயன்படாது என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறான் என்ப புரிந்து கொண்டான். அவன் அப்போதே ஒரு உயர் ரகக் குதிரையைத் தேர்ந்தெடுத்து விகடகவிக்குக் கொடுத்தான்.





## துள்ளினாரு!

வெற்றியூரில் கோவிந்தய்யா என்ற பண்டிதர் இந்நகர் அவருக்குத் தன்னன்னவிட யாரும் அறிவாளி இல்லை என்ற மண்டைக் கர்வம இந்நகர்த் அவர் பழைய நூல்களை புரட்டிப் பார்த்து அவற்றிலுள்ள குற்றங் குறைகளை மட்டும் எடுத்தக் கொண்டு அவற்றை விவரிப்பதையே வேலையாகக் கொண்டிருந்தார்.

அவரைக் கண்டு பண்டிதர்கள் நடுங்கினார்கள் அவர் பல ஊர்களுக்குப் போய் வாதம் புரிந்து அங்குள்ள பண்டிதர்களை பிரமிக்க வைத்தவாறே எவசிரி நாட்டை அடைந்தார்.

அங்கு தலைநகரில் மன்னன் ஏகாம்பரநாதனைக் கண்டுதான் அந்நாட்டுப் பண்டிதர்களை வாதம் புரிந்து தோற்கடிக்க வந்திருப்பதாகக் கூற்றே மன்னனும் பண்டிதர்களின் சபையைக் கூட்டினான். கோவிந்த

ய்யா எந்த விஷயத்திலும் தாம் புரிந்து கொண்ட பொருளல்லாத வேறு பொருள் கூற்றே பண்டிதர்கள் வியப்பும் அடைந்து மறுபேச்சுப் பேச முடியாது நின்றார்கள்.

கோவிந்தய்யாவோ கர்வத்தோடு சுற்றிலும் ஒருமுறை பார்த்து சிரித்தார். மன்னனோ அவரை வெல்ல ஒரு பண்டிதர் தன் நாட்டில் இல்லையே என்று எண்ணி அவமானத்தால் தலை குனிந்து கொண்டான். அப்போது அரசாங்க விதூஷகன் விநோத சந்திரன் கோவிந்தய்யாவை மட்டம் தட்ட யோசிக்கலானான்.

கோவிந்தய்யா தம் புலமையை மேலும் வெளிப்படுத்துவது போல் "நீங்களெல்லாம் "சர்வே ஜனாசுகினோ பவந்து" என்று, பல அறிஞர்களும் பண்டிதர்களும் சொல்வதைக் கேட்டிருப்பீர்கள் அவர்கள் அதைத் தவறாகச் சொல்கிறார்கள் அதைச்



சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் "சர்வே சாது ஜனா சுகிணோ பவந்து" என்பதைத்தான் கூற வேண்டும். சர்வே ஜனா என்றால் எல்லா மக்கள் என்று பொருள். சுகிணோ பவந்து என்றால் சுகமாக இருக்கட்டும் என்று பொருள். எல்லா மக்கள் என்றால் அதில் திருடர்கள், போக்சிரிகள், கொலையாளிகள், ஏமாற்றுபவர்கள் எனப் பலவர்களுள்ளும் அடங்கியவர்கள் தான் இவர்களும் சுகமாக இருக்க வேண்டும் என்றால் உலகில்திருட்டு, கொலை, பொய், புரட்டு, சூது, வாத போன்றவை இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்றல்லவா ஆகிவிடும் எனவேதான் 'சாது ஜனா' அதாவது நல்லவர்கள் என்று பொருள்தருமா சொல் இருக்க

வேண்டும் என்று கூறுகிறேன்" என்றார்.

பண்டிதர்கள் 'திருதிரு'வென்று விழித்தார்கள். அப்போது விகடகவி எழுந்து "ஐயா! மகாகனம் பொருந்திய பண்டிதரே! நீர் சொல்வது தவறு" என்றான். அது கேட்டு கோவிந்தய்யா விள முகம் சிவந்தது. பற்களை 'நற நற' வெனக் கடித்துக் கொண்டு "தவறா? எப்படி தமா?" என்று கண்களை உருட்டியவராகிறீர்கள்" என்றார்.

விகடகவி "ஐயா! 'சர்வே ஜனா சுகிணோ பவந்து' என்பது நூற்றக்கணக்கான வநடங்களாக யாவராலும் சொல்லப்பட்டு வருவது பண்டிதர்கள், அறிஞர்கள் யாவரும் தம் அனுபவ ஞானத்தால் இதனைச் சிறந்ததாக ஏற்று வந்திருக்கிறார்



கள். சுகம் என்றால் என்ன என்று உமக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

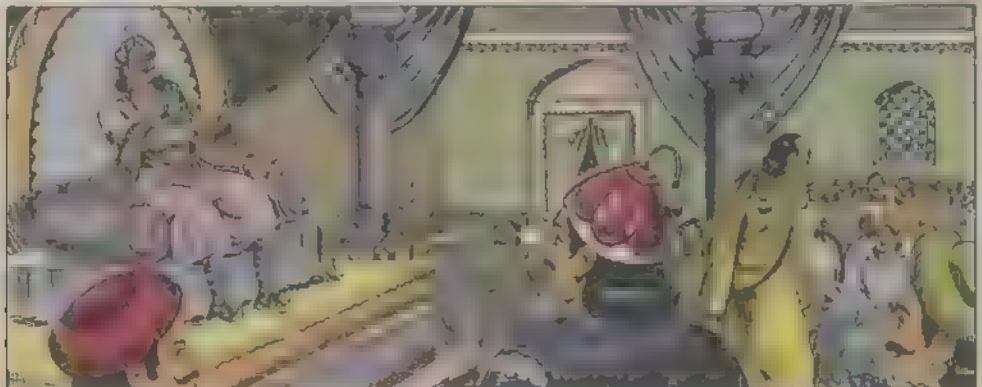
கோவிந்தய்யா அவனை விழுங்கி விடுபவர் போல முறைத்துப் பார்த்தார். விகடகவியோ சற்றும் சளைக்காமல் "உமக்குத் தெரியாது. நான் சொல்கிறேன். கேட்டுக் கொள்ளும். பணம் காசும் பகட்டான மானிகையும் இருந்தாலே மனிதன் சுகம் பெற்று விடுவானா? இல்லை சுகம் மனதால் உணரப்படுவது. ராட்சஸ குணம் படைத்த கொலையாளிகளும் திருடர்களும் சுகமாக இருக்கவே முடியாது. எந்த நிமிடத்திலும் தம்மைக் காவல் வீரர்கள் பிடித்து விடுவார்களோ என்று பயந்து கொண்டே இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கூட சுகமாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவது அவர்கள் தம் கொடிய இழிசெயல்களை விட்டொழித்து நல்வழியில் சென்று சுகம் காண்டும் என்பதற்கே. இதுதான் 'சர்வே ஜனா சுகினோ பவந்து' என்பதன்

பொருள். எனவே எவன் மனதில் திருப்தி உள்ளதோ அவன் சுகப்படுவான்" என்றான்.

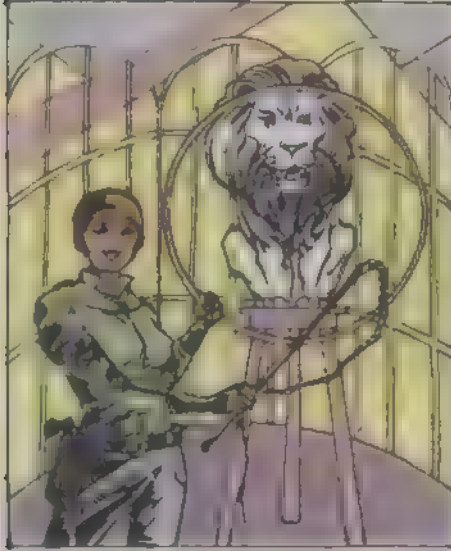
இந்த விளக்கம் கேட்டு பண்டிதர்களும் அங்கிருந்த மற்றவர்களும் கைதட்டி மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுதல்களையும் விகடகவிக்குத் தெரிவித்தார்கள். கோவிந்தய்யாவின் முகத்தில் ஈயாடலில்லை.

அதுகண்டு விகடகவி "ஐயா! நீர் மாபெரும் பண்டிதர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் கர்வத்தால் விதண்டா வாதம் புரிகிறீர்கள். நீர் உலகிற்கு இலக்கியங்களிலுள்ள நல்ல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறும் குறையையும் வேண்டத் தகாதவற்றை ஒதுக்கி விடும் இதுதான் நீர் செய்ய வேண்டிய நற்பணி" என்றான்.

கோவிந்தய்யா மறுபேச்சுப் பேசாமல் அங்கிருந்து தலைகுனிந்தவாறே எழுந்து சென்றார். அங்கிருந்த பண்டிதர்கள் விகடகவியை பாராட்டினார்கள் மன்னனும் அவனைப் பாராட்டிப் பரிசளித்தான்.

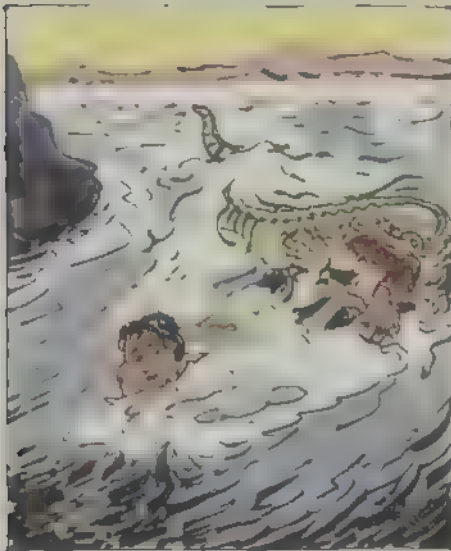


# அம்புலிமாமா செய்திகள்



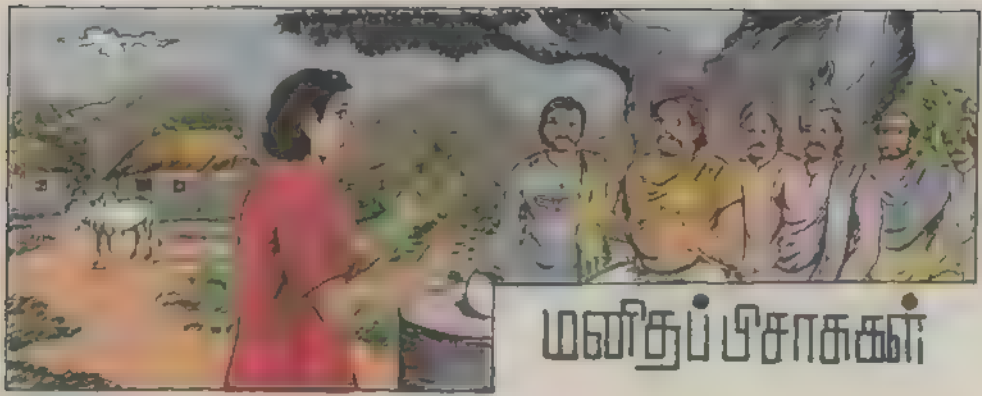
## சிங்கத்தின் பிராயச்சித்தம்

சென்ற மே மாதம் குவெயிட் டுள்ள ஒரு நகருக்கு ஒரு சர்க்கஸ் கம்பெனி வந்தது. ஒருநாள் மாவைக் காட்சியில் 'சீஸர்' என்ற சிங்கம் வளையத்துள் வந்தது. அப்போது அதன் பயிற்சியாளர் எலின்னா அங்கே இருந்தாள் சிங்கம் ஓடித்திவிடத்து மற்ருவரு இடத்திற்குத் தாவாம்போது அது கீழே விழுந்து விட்டது. காட்சியைக் காண வந்த மக்கள் வாழ்க்கை போலக் கைதுட்பாத்துக் சிங்கம் அதற்குமே கொண்டு தன் பயிற்சியாளர் மீது பாய்ந்தது. சுழத்தைக் கடித்தது. எலின்னா அப்போதே இறந்து போனாள் சிங்கம் அவளை குடிக் கற்று மேலும் பருத்திருந்துவிட்டு பிராகு எழுந்த தன் கூண்டிற்ருள் போயிற்று. அதன் பிறகு அது மணலில் வந்தவிடலை நீர் கூட அருதுமாடே இருந்து இரண்டு வாரங்களுக்கொருபின் அது இறந்த போயிற்று. இதற்குந் சிறிய சர்க்கஸ் நிரவாகி "சிங்கம் சீஸர் தன் செய்கைக்கு வருந்தி பிராயச்சித்தமாக உயிர் விட்டது போலும்" என்றார்.



## முதலை பழி வாங்கியது!

ஆஸ்திரேலியாவில் கூகாடு என்ற இடத்திலுள்ள தேசியப் பூங்கா முதலைகளுக்குப் பெயர் பெற்றது. அம்முதலைகளைக் காண மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்வார்கள். அங்கு மண்ணை முதலை மாறிசமும் கிடைக்கும் அங்கு சமையல் கூரணாக இருந்த ராபர்ட் மிளாஸன் என்பவன் முதலை மாறிச ருசி பற்றி வருவார்களிடமெல்லாம் கூறி வந்தான் ஒருமுறை ஒரு ஆற்றில் அவன் நீதிக்கு வொண்டிருந்த போது அவனை ஒரு முதலை பிடித்த விடங்க முயன்றது அப்போது அவனது நண்பன் ஒருவன் எட்டென் அவனை இழுத்த ஹை பாறை மீது கொண்டு போய்ச் சேர்த்தான் அவன் உடலில் வெவ்வும முதலை சுடித்த காயங்கள் இருந்தன தன் இயக்குவரைக் கொன்று சமைத்து அந்த மாமிசத்தைப் புகழும் அவன் மீது, வஞ்சக தீர்க்க அம்முதலை அவ்வாறு செய்தது. போலும்!



## மனிதப் பிசாசுகள்

கேசய நாட்டில் ராஜபுரி என்ற சிறு கிராமம் இருந்தது. அதில் இயந்தவர்கள் ஏழைகளே அவ்வூரின் முற்றப் புறங்களில் பொட்டல் நிலங்களில் இருந்தன வடபுறம் மட்டும் சற்றுச் செழிப்பான நிலப் பகுதி இருந்தது நீண்ட காலமாக அவ்வுருக்கு அதுதான் விளை நிலமாக இருந்த வேலையும் உணவும் அந்த ஊர்காரர்களுக்கு அளித்து வந்தது ஆனால் பனி ரெண்டு ஆண்டுகளாக அங்கு பிசாசுகள் நடமாட்டம் இருப்பதாக எண்ணி ஊரார் பயந்து அங்கு போகாததால் அதில் முள்ளும் கள்ளியும் முளைத்து பயனற்றதாகியது.

அவர்கள் பயத்தை அதிகரிக்க இரவு வேளைகளில் பயங்கரக் கூச்சலும் தீவட்டிகள் நடமாட்டமும் இருக்கவே எல்லோரும் அங்கு கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகள் இருப்பதாக நம்பி

னார்கள் இரண்டொருவர் துணிந்து சென்றும் மறுதான் அவர்களது உயிரற்ற உடல்கள்தான் கிடைத்தன அதற்குப் பின் யாருமே அப்பகுதிக்குப் போகவில்லை.

அந்த கிராமத்திலிருந்து பார்த்திபன் என்ற இளைஞன் காசிக்குப் படிக்கச் சென்றிருந்தான் அவன் தன் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு தன் ஊருக்கு வந்தான் அப்போது ஊர் இருந்த நிலையைப் பார்த்தான். பார்த்திபனுக்கு பேய் பிசாசுகள் என்பதில் நம்பிக்கை கிடையாது மூட மக்கள் எப்படியோ பயந்து, பேய் அவை இருப்பதாக எண்ணி விடுகிறார்கள் என்பதே அவன் அபிப்பிராயம் அதனால் அவர்கள் பார்த்த கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகள் நடமாட்டத்திலும் பயங்கரக் கூச்சல்களிலும் ஏதோ மர்மம் இருப்பது அவனுக்குத் தெரிந்தது. அது என்ன என்று



கண்டுபிடிக்க அவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

அவன் அன்றிரவு தன் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தான் தெருவில் ஜன நடமாட்டமே இல்லை. அவன் ஊரின் வடபுறம் நோக்கி நடந்தான் அங்கு தொலையிலுள்ள ஆடையாத்தினை பக்கம் வெள்ளையான ஒரு உருவம் ஆழிக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது அதன்ருக திரும்பித் திரும்பி எரிந்தது அடுத்த ஒரு பயங்கரக் கூச்சல் கிளம்பியது

பாரதிபனாகது அது விசீக்ரமமாக தோன்றியது எனவே அவன் தன் வீட்டிற்கு வந்து அது பற்றி யோசித்தது, ஒரு முடிவுக்கு வந்தான் மறுநாள் அவன் மதிய உணவு உண்டு விட்டு ஒரு சில பொருள்களை மூடையாகக்

கட்டி எடுத்துக் கொண்டு ஊராரிடம் தான் வேறு ஊருக்கு போகப் போவதாகக் கூறினான். அவர்களும் "இருட்டுவதற்கு முன்பே கிளமரி அடுத்த ஊருக்குப் போய் விடு" என்று கூறினார்கள்

பார்த்திபன் சூரியன் மேற்கில் மறையுமே போது பிராசுக்கள நடப்பது வதாகக் கூறுபடைய இடத்தை அடைந்தான். அவன் தான் கொண்டு வந்த மூட்டையை எடுத்து அதில் தங்க கம்பு ஆணை சளை அணிந்து கொண்டான். அதன்ரின் மாத்நீன் மீது ஒரு பெரிய அக்ஷயான கிளை மீது அமர்ந்து எடுத்து வந்த உணவை உண்டு விட்டு பிராசுக்களின் வாகையை எதிர்பார்த்து விழித்திருந்தான்.





நள்ளிரவு வந்தது. அப்போது சில மணிதர்கள் அந்த ஆலமரத்தடியில் வந்தார்கள் அவர்கள் அப்போதைய நன்கு அறிந்தவர்கள் போலக் குணப்பட்டனர். அவர்கள் ஐந்து பேரைக் கண்டனர். அவர்கள் ஓடித் தவறித் தப்பி அதில் தங்கியிருப்பது யைப் போலர்கள் அது தப்பிப்பைப் பற்றி வந்த சற்று நேரத்தில் அங்கு அது நேரத்தில் அவர்கள் சமையல் செய்யலானார்கள்.

அப்போது அவர்களில் ஒருவன் நல்ல சிகைலை வந்தது அதில் வெள்ளைத் தண்ணீரைச் சுற்றி வந்தது அப்படியும் இப்படியும் ஆட்டி வான் அப்போது வெள்ளை நிற ஊளை இருவது போல

அவ்வப்போது கதிக் கொண்டு இரு தான் இன்னொருவன் பயங்கரமாக உரக்கச் சிரித்தான் அதன்பின் அவர்கள் தீய பதங்களை எடுத்துக் கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடினார்கள் இப்படியாக ஒரு மணி நேரம் கழிந்தது.

அப்போது இன்னும் பத்து பேர்கள் வந்தார்கள் அவர்கள் தலையில் முட்டைகள் இருந்தன. அவர்கள் ஒரு சற்று பிறைய நேரம் போய் அதை நேரத்தில் விட்டுத் தாவிக்கொண்டார்கள். அந்த இடத்தில் பல முட்டைகள் இருந்தன அவை நோடு தாம் கொண்டு வந்த முட்டைகளையும் வைத்து முண்ணையப் போது முட்டை பிறைய நேரத்தில் முட்டைகள் வைத்தார்கள். அதன் பிறகு சற்று நேரம் இருந்து திடீரென்று எடுத்துக் கொண்டு ஓடியும் கதிக் கொண்டு ஆப்பப்பாடம் செய்தார்கள் விடிவந்தது முன் அவர்கள் அங்கிருந்து சென்று விட்டார்கள்.

இவற்றை எல்லாம் மறத்தான் மீத நேரம் பிற்பகியின் பிற்பகுதிக்குக் கொண்டு நேரம் அவர்கள் சென்ற பின் அவன் மறத்தில் நதிக்கீழ் இருக்கிற தன் ஊர்தகுச் சென்றான்.

அவனைக் கண்ட ஊரார் "நீ அந்த ஊர்தகுப் போய்விடப் போக உரக்கச் சொன்னாய் ஆனால் என்ன திரும்பி வந்து விட்டாய்?" என்று

கேள்விகள் அப்போது எழுந்தன. பார்த்திபன் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். "பிசாசுகளைப் பார்த்தாயா? அவை உன்னை உயிரிட்டுப் பிடித்து விட்டனா?" என்று அவர்கள் அப்போது உச்சரித்தார்கள்.

பார்த்திபனும் "அந்தப் பிசாசுகளைப் பிடித்துப் பிடிக்கிறாயா? அவை உன்னை உயிரிட்டுப் பிடித்து விட்டனா?" என்று அவர்கள் அப்போது உச்சரித்தார்கள். பார்த்திபன் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். "பிசாசுகளைப் பார்த்தாயா? அவை உன்னை உயிரிட்டுப் பிடித்து விட்டனா?" என்று அவர்கள் அப்போது உச்சரித்தார்கள்.

அவர்கள் அப்போது உச்சரித்தார்கள். பார்த்திபன் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். "பிசாசுகளைப் பார்த்தாயா? அவை உன்னை உயிரிட்டுப் பிடித்து விட்டனா?" என்று அவர்கள் அப்போது உச்சரித்தார்கள்.

பார்த்திபன் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். "பிசாசுகளைப் பார்த்தாயா? அவை உன்னை உயிரிட்டுப் பிடித்து விட்டனா?" என்று அவர்கள் அப்போது உச்சரித்தார்கள். பார்த்திபன் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். "பிசாசுகளைப் பார்த்தாயா? அவை உன்னை உயிரிட்டுப் பிடித்து விட்டனா?" என்று அவர்கள் அப்போது உச்சரித்தார்கள்.



திருடியவற்றை இங்கு ஒளித்து வைக்கவே இந்தப் பிசாசு நாடகம் ஆடுகிறார்கள்" என்று கூறிச் சிறிய பாறையைக் காட்டினான்.

அவர்களிடம் அவன் "இதை நகர்த்தி அந்த இடத்தில் நாம் தோண்டி னால் நமக்கு அவர்கள் திருடிக் கொண்டு வந்த பொருள்களெல்லாம் கிடைக்கும்" என்றான் எல்லோரும் பாரையை நகர்த்தி விட்டுக் குழி தோண்டி னார்கள் அக்குழியிலிருந்து அவர்களுக்கு நூறு மூட்டைகளுக்கு மேல் சினை த்தன் அவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி பார்த்தி பன் தானும் சிலவற்றைச் சுமந்து கொண்டு அவாசனோடு தன் கிராமத்தை அடைந்தான்.

ஊராரிடம் அவன் எல்லாவற்றையும் விவரமாகக் கூறி "இந்த பனி கொண்டு ஆண்டுகளாக நம்மைப் பழத்தியி வந்த இந்தத் திருடர்களைப் பிடிப்பதோடு அவர்கள் திருடிய இப்பொருள்களை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்து ஏதாவது பரிசு பெற

லாம் இதற்குப் பின் அப்பகுதியை முன்போலாக்கிப் பயிரிட்டுக் கசமாக இருப்போம்" என்றான்.

அன்று நாளிரவிற்குப் மேல் திருடர்கள் வந்து பாறையை நகர்த்திக் குழி தோண்டியபோது அதில் தாம் வைத்த பொருள்கள் எதுவுமே இல் லாதது கண்டு திகைத்து நின்றார்கள். அப்போது அவர்களை பார்த்திப னும் அவனது ஊராரும் சூழ்ந்து கொண்டு தடிகளால் அடித்து கட்டி இழுத்து மன்னன் முன் கொண்டு போய் நிறுத்தினார்கள் மன்னனும் பல நாட்களாகத் தேடப்பட்ட அத் திருடர்கள் கிடைத்தது கண்டு மகிழ்ந் தான் பார்த்திபனின் செயலைப் பாராட்டி அவனாக நிறையப் பரி சளித்தான் அக்கிராமத்தவருக்கும் உடனடியாகத் தம் பரி தீர்த்துக் கொள்ள ஐந்து வண்டி தானியம் கொடுத்தான் அதன் பின் ராஜபுரிக் காரர்கள் தம் ஊரின் வடபுற நிலத் தைப் பண்படுத்தி உழுது பயிரிட்டுக் கசவாழ்வு வாழ்ந்தார்கள்.





# இயற்கை விநோதங்கள்

## பெருங் கடல்யானை

சமுத்திரத்தில் வாழும் உயிரினங்களில் மிகப் பெரியது திமிங்கிலம் ஆனால் சீல் என்ற நீர் வாழ உயிரினத்தைத்தான் 'பெருங் கடல்யானை' என்கிறார்கள். அது பார்க்கப் பெரிய மீனையே போல இருக்கும் சாக்ரான சீல் மட்டுமல்லாது

சாம்பல் நிற சீல்.

வளைய சீல் எனவும் உள்ளன. இவற்றின் நீளம் 6 மீட்டர் 20 அடிகள் சுமார் நான்குடன் நிறையுள்ளவை. இவை தாங்களே பொரிக்கக் கறைக்கு வருகின்றன.

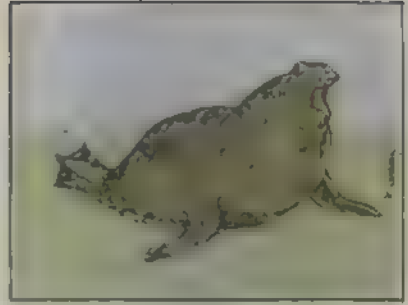
## கிளைகளால் பாதுகாப்பு

பறவைகள் மரக் கிளைகள் மீது கூடுகளை கட்டுவது என்பது தம் கூடுகளை பாறக்க முடியாததால் அவற்றிற்குப் பாதுகாப்பு தேவை என அவை கருதி அவ்வாறு செய்கின்றன. பூனை போன்றவை மரங்களில் ஏறினாலும் அவற்றால் தம் கூடுகளைத் தாக்க முடியாமல் மெல்லிய கிளைகளில் கூடுகளைக் கட்டுகின்றன. மேலும் மற்ற கொடிய பறவைகளின் கண்களில் படாமல் இவை

களின் மறைவில் கூடுகளைக் கட்டுகின்றன.

## நிறம் மாறும் பாறை!

ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள 'ஏயர்ஸ் ராக்' என்ற பாறை சூரியோதயத்திலிருந்து சூரியன் மறையும் வரை பல நிறங்களில் மாநீக்கம் கொண்டே இருக்கிறது. சூரியன் உள்ள நிலையும் கோணதலையும் பொறுத்து இந்த நிறமாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது 1200 அடி உயரத்தில் சுமார் மாக நிற்கிறது. இதன் அடிச் சுற்றளவு ஐந்து மைல். அடிப்பகுதி சிவப்பாக இருக்கிறது. சூரியோதயமாகும் போது கெம்பு நிறமாயும் சூரியன் மறையும் போது ஊதா நிறமாயும் மாறுகிறது. இந்த இடைக் காலத்தில் மஞ்சள், ஆரஞ்சு ஆகிய நிறங்களை அடைகிறது. 120 வருடங்களுக்கு முன் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இப்பாறைக்கு அந்நாளையப் பித்தமர் சர் ஷெனன் ஏயர்ஸின் பெயர் சூட்டப்பட்டது.



Say "Hello" to text books and friends  
'Cause School days are here again  
Have a great year and all the best  
From Wobbit, Coon and the rest!





It's time to go back to school again. Time for text  
books. Time for games. Time to meet old friends.  
And make new ones. Time to start studying  
again. Because there's so much to learn about  
the world around you.

From all of us here at Chandamama, have a  
great year in school. And remember to tell us  
what you've learnt everyday, when you  
come home from school !



HANDAMAMA  
COLLECTION

# போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1994 டிசம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்படும்



S.B. PRASAD

K. MADHU

- \* தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நான்கு வார்த்தைகளை இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் \* அக்டோபர் 10-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.
- \* எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு, இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. \* தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி' சென்னை - 600 026

## ஆகஸ்ட் மாதப் போட்டி முடிவு

- முதலாவது போட்டோ : ஆன்மீகத்திற்கு முதல் படி
- இரண்டாவது போட்டோ : ஆரோக்கியத்திற்கு முதல் அடி
- பரிசு பெற்றவர் : சூ. அகிலாஸ், ஈரோடு-9.

## அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ. 48-00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டால்டன் ஏஜென்சீஸ், சந்தாமா பிஸ்டிங்ஸ், வடபழனி, சென்னை - 600 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.



வெகு தொலைவிலுள்ள உங்கள் உற்றார், உறவினர்களுக்கு நீங்கள்  
அளிக்க நினைக்க வேண்டிய அரிய பரிசு

# அம்புலிமாமா



அவர் விரும்பும் மொழியில் இந்தப் பத்திரிகையை நீங்கள்  
அளியுங்கள்

அஸ்ஸாமி, வங்காளி, ஆங்கிலம், குஜராத்தி, ஹிந்தி, கன்னடம், மலையாளம்,  
மராட்டி, ஒரியா, சமஸ்கிருதம், தமிழ், அல்லது தெலுங்கு  
நாப் நாட்டில் இருப்பது போலவே இது அவரை வெளி நாட்டிலும்  
உணரச் செய்யும்

சந்தாத் தொகை (ஆண்டிற்கு)

ஆஸ்திரேலியா, ஜப்பான், மலேசியா, ஸ்ரீலங்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு

கடல் தபால் வாயிலாக ரூ. 105.00 விமானத்தபால் வாயிலாக ரூ. 252.00

பிரான்ஸ் சிங்கப்பூர், டி.கே. யு.எஸ்.ஏ. மேற்கு ஜெர்மனி, மற்றுமுள்ள  
நாடுகளுக்கு

கடல் தபால் வாயிலாக ரூ. 111.00 விமானத்தபால் வாயிலாக ரூ. 252.00

பணத்தை நீங்கள் டிராப்டாகவோ மனியாப்டராகவோ சந்தமாமா பப்ளிகேஷன்ஸ்  
என எழுதி

சர்குலேஷன் மானேஜர், சந்தமாமா பப்ளிகேஷன்ஸ், சந்தமாமா பில்டின்க்ஸ்,  
வடபழனி, சென்னை-600 026. என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவும்

# இதை மிஞ்ச முடியுமா!



புதிய

**PARLE**  
**big chief**

பழங்களின் சுவை கொண்ட டாஃபி  
வாழைப்பழம் ♦ மேங்கோ ♦ ஆரஞ்சு

சுவை  
**பிக் சீப்**

ஆம் பிடித்திரினை 7  
முகங்கள், உடை  
முதலியும் 10 கி.கி.  
பாக்கி 10

பெரும்பான்மை சுவை  
உடனடி அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

பெரும்பான்மை சுவை  
உடனடி அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது

10 கி.கி. அல்லது 10 கி.கி.  
தூதர்கள் இலவசமாக  
விநியோகம் செய்யப்படுகிறது